

داسٽار احمد علي پٽ هزاردار
اورنگي ۱۰ کلبه جيسپه ميا

انسانستان

«مقالو ٽوڙه»

ليکوال:
محمد انور نوميالي

د بشپړ اخځږه زيار

انسانستان

لیکوال

کاندید اکادمسیین محمد انور نومیالی

د بشیر اختر

په زیار

بسم الله الرحمن الرحيم

کتاب پېژندنه

انسانستان	:	د کتاب نوم
محمد انور نوميالی	:	ليکوال
د بشير اخځم په زيار		
م. ن. ازاد	:	وډون او سمون
پښتو ادبي غورځنگ، کوټه	:	خپروونکی
۶۱	:	د خپرونو لړ
فدا محمد حسني	:	کمپوز
۵۰۰	:	چاپ شمېر
۲۰۱۳ م	:	چاپ کال
يونايټډ پريس کوټه	:	چاپ ځای

د غورځنگ یادښت

پښتو ادبي غورځنگ د ادارې تر لس کلن جشن "چي د لر او برو پښتنو لیکوالو د استازیتوب په ګډون د تېر کال ۲۰۱۲م د جون د میاشتې پر نهمه نېټه باندې ولمانځل شو" وروسته د ادارې له خوا د خپرېدونکي مجلې "لمبې" د لس کلنۍ جشن لمانځنې په څنګ کې د درانه تاریخ پوه ارواښاد "استاد احمد علي کوهزاد" د یاد غونډې تاییا کړې ده او دا ځل یې د جشن او یاد غونډې په ویاړ د چاپېدونکو کتابونو په لړ کې یو داسې کتاب "انسانستان" هم ځای لري، چي لیکوال یې "ارواښاد استاد محمد انور نومیالی" په وجودي بڼه له مود سره شتون نه لري.

پښتو ادبي غورځنگ دا په پام کې لري، چي ځیني داسې استادان لیکوالان چي اثار یې په خپل ژوند کې له چاپه پاته شوي دي، د پښتني ټولنې په ملاتړ تر چاپه ورسوي، ولي چي مود د پښتون تاریخ د پېړیو په اوږدو کې داسې ډېرې بېلګې لرو، چي تل مو په تېرېسې دارمان لاسونه موبلي دي او ډېرې درنې علمي ادبي او تاریخي شتمنۍ مو له لیکوالو او پوهانو سره سمې تر خاورو په دې نیامت لاندې کړي دي، چي خدای مه کړه، د سپکاوي لامل یې نه شو، دا ځکه چي مود د داسې ارزښتونو له ارزښته ناخبره پاته شوي یو، چي داسې اثار د قامونو د سا هومره ارزښت لري او د هم داسې بې ارزۍ له کبله ډېر داسې قامونه شته. چي د ژبې له مړ کېدا سره سم مړه شوي او له منځه تللي دي. اوس هم ځیني پوهان د داسې اندېښنو څرګندونه کوي، که کومه ژبه علمي شتمني و نه لري، یا د خپلو پوهانو درنښت و نه پېژني، هغه قامونه به د ژبې له مرګ سره سم له منځه ځي، د پښتني ټولنې د هم داسې ارزښتونو په پام کې د نیولو او درناوي په هیله"

لړلیک

۵	 د سربيزي پر ځای
۸	 انسانستان
۱۱	 د شور باچا گڼېتي
۳۴	 د ښځي او نر ډيالکتيک
۳۸	 خرکېو
۵۴	 توکم پېژندنه
۶۳	 له يوناني ژبي سره د پښتو خپلوي
۷۲	 د ملي خپلواکۍ ورځ

د خوشال قدر که اوس پر هیچا نشته
پس له مرگه به یی یاد کاږ پر عالم

د سريزي پرځای

زموږ دهيواد پياوړی متفکر، محقق، ژباړونکی، ليکوال او شاعر ارواښاد کانديد اکاډميسين محمد انور نوميالی د ملا محمد نعیم زوی د ۱۳۶۰ هـ ش کال د سلواغې پر ۲۹ مه (د ۱۹۲۸ ميلادي کال د فروري پر ۱۹ مه) په کندهار کې زېږېدلی، نیکه گان يې د ارغستان د معروف (ماروپ) له سيمې څخه کندهار ښار ته رالېږدېدلي وو، پلار يې حاجي محمد نعیم د کندهار ښار په چارسوکي دوکان کاوه، ملا طبيعته سړی وو.

محمد انور نوميالی خصوصي تحصيلات او ديني زدکړي د دستار تړلو تر درجې پورې بشپړې کړي او په ځواني کې يې د يو ځيرک ملا په توگه پېژندل شوی وو، له ارواښاد مولوي عبدالغفار بريالي سره يې د ملايي د وخته يارانه وه، خو حوادث داسې راغلل، چي ملا نوميالی د ملايي لنگوټه لېري وغورځول او په ذهني لحاظ د فلسفې او عصري علومو خواته يې مخه کړه او د خپل ذاتي نبوع په زور يې پراخه مطالعه وکړه او د مترقي فلسفې، مترقي ټولنيز علوم او مترقي ادبياتو سره لاره يې ځان ته وټاکله، خارجي ژبي (روسي، انگليسي، عربي او ډنمارکي) کې د مورنۍ (پښتو) او ملي (فارسي) ژبو په شان

زد کړې او د دې ټولو ژبو څخه يې خورا ډېرې پڅې، درنې او علمي ترجمې په پښتو ژبه وړولې.

د ارواښاد نوميالي فرهنگي او علمي فعاليت د کندهار له طلوع افغان او د کندهار له مجلې راپيل سو او ځوانانو ته تر زده کړې وروسته بيا د ۱۳۵۷ هـ ش کال د ثور د اوومې نه وروسته دبیهقي د کتاب چاپولو د موسسې د مشر په توگه يې کار پيل کړ او په ۱۳۵۸ هـ ش کال کې د افغانستان د علومو د اکاډمۍ غړيتوب تر لاسه کړ او په دغه اکاډمي کې د ختيځ پېژندنې (شرق شناسي) د څانگې علمي غړی او وروسته د دغه څانگې (انسټيټوټ) مشر وټاکل شو، تر څو چې د کانديد اکاډميسين علمي درجه يې تر لاسه کړه.

ارواښاد نوميالی د ۱۳۵۷ هـ ش د ثور د اوومې نه وروسته خپل فرهنگي او علمي کار ته زور ورکړی او د ټولنيزو علومو په باره کې يې علمي کتابونه وکښل، په دې باره کې ليکي {... بيانو په ۱۹۷۹ کال (۱۳۵۷ هـ ش) کې د ثور له انقلابي ډلې سره د سرکاري (دولتي) زندون د نهادونه ويجاړ شوه... خپل مات قلمونه مي له نوي سره پتلي کړه او قلمدانونه مي د سپېرو دوو له ابدې محکوميت څخه راوايسته، د سپينې بيري په زاړه عمر کې مي د برندي ځوانۍ فرهنگي روحيه راوخوځېده او تر پخوا له په زيات جدیت د يو شمېر مسائلو په دقيقه څېړنه او کره پلټنه لگيا شوم...}

د استاد نوميالي چاپ او ناچاپه ليکنې او ژباړې:

(۱) د پښتنو د ټولنيز تاريخ مبادي

- (۲) د کوډو سرنوشت د علمي پلټنې په رڼا کې
 - (۳) تخنونه يا چستوښکي (بانډار)
 - (۴) هغه پلا او دا پلا (سفرنامه)
 - (۵) د افغانستان د اتنوگرافي په باب يوه پلټنه
 - (۶) دوېش سيستم
 - (۷) انسان او تکامل (ژباړه)
 - (۸) الف ليله يا زرا او يوه شپه
 - (۹) د افغانستان توکمونو
 - (۱۰) د ميتودولوژي تاريخ د (۱. ژوکوف اثر)
 - (۱۱) هند د لومړي کمونيزم څخه تر مرئيتوب پورې (د شريپادامريت ډانگي، هندي څېړنپوه اثر)
 - (۱۲) د پښتو ادبياتو د تاريخ تيوريکه طرح
 - (۱۳) د اباسين او هلمند حوزې د ټولنيزو - اقتصادي څېړنو مقدمه
 - (۱۴) د ملي مسئلې په حل کې زموږ انقلابي لاره
 - (۱۵) زما د پوهنې حدود د حقيقت په مخ کې
- په آريانا مجله کې په لسه او علمي، ټولنيز او ټپوريکي مقالې.
 استاد محمد انور نوميالي د ۱۳۸۵ هـ ش کال د مېزان پر ۱۲ مه (د ۲۰۰۶ کال د اکتوبر پر ۴ مه) په ډنمارک کې د ۷۸ کلونو په عمر د زړه د حملې له کبله په حق ورسېد. روح دې ښاد وي. د دې کرښې ليکونکى وياړ چي اروا ښاد کاندید اکاډميسين استاد محمد انور نوميالی د نثر دې څخه ليدلى او دهغه د علمي او فرهنگي نصيحتو څخه يې لارښوونې اخستي دي او دغه ټولگه يې دهغه د فکر په ياد کې ترتيب کړې ده.

بشير اخگر

انسانستان

ممکنه ده، چي انگلستان به موږ پراورېدلی وي، هندوستان دغسي، عربستان هم دغسي او یوبل،،،ستان،، هم دغسي. خونن زموږ خوښه ده، چي تاسي له (انسانستان) څخه هم خبر سی او دیوې مختصري جغرافیې په ساحه کي دهغه حدود ووينئ. د (انسانستان) جغرافیه البته داسي نه ده، چي دملتو، نژادو، اوبو، غرو، خطوطو او ملکیتو په توسط تشکیلېږي، بلکي دغه جغرافیه هغه فاصلې تشکیلوي، چي د انسان او طبیعت عالم یې سره جلا کړي دي. (انسانستان) په ټولو اصولو کي له دانورو (ستانو) سره فرق لري. مثلاً انگلستان هغه دی، چي یوازي دانگلیسانو منافع پکښي ساتلي وي او بل چاته که یې ضرر ورسېدی، خو واوا، که نه گټه خويې په هیڅ ډول نه وررسيږي، مگر انسانستان هغه دی چي په ده کي دټوله انسان او دگرده بشر منافع خوندي کیږي. په دانورو،،،ستانو،، کي خو ژوند دیوې دعوي نوم دی، له بله سره او دیوه جنجال نوم دی له ځانه سره خو په (انسانستان) کي نه څوک پرچا د تعرض فکر لري او نه څوک دچا په مقابله کي ځان حمایه کوي. هلته په هر ځای کي و هیچاته هیڅ څوک خارجي نه ایسي، بلکي هر ځای دسړي خپل کوردی. که دچا سره د (انسانستان) اراده وي نو په دې خبره پوهېده هم ورته په کاردی، چي ځني عادات چي په نورو،،،ستانو،، کي دخلگو

شخصیت تشکیل ډی هلته ډېر قیمت نلري او نه د چا په درد خوري، بلکي که له چا څخه صادر سي نو بيا يې چي د (انسانستان) په شفا خانو کي تر معالجې لاندې سي، ځکه که د چا خيال وي، چي هلته دي يو انسان پر بل يوه بابايي وکړي او آغايي ډي پروږغوي، خوداسي کار هلته کورټ ممکن نه دی، او که يو انسان د بل په مقابل کي ځان اصل گڼي او هغه بل بدل ورته ايسي نو داسي بدل خلگ هم هلته ژوند نسي کولای او نه دي موجود او که څوک د بل په عزت کي قدرت ږغوي خوداسي همه غرضه خلگ هم يو انسان غواړي چي بل يو د ځان مريي وساتي نو داسي ساهوگان هم هلته نسي چلېدای او که څوک غواړي د بل د لاس په حاصلولو کي ځان چاغ کړي نو داسي تجارت هم هلته په (انسانستان) کي کور نلري، او که څوک غواړي چي پر بل باندې سر لوړ ونيسي داسي ناقابل سرونه هم هلته نه پيدا کيږي، او که څوک ميل لري چي بل ته ځان ټيټ کړي خوداسي ټيټ کسان هم هلته څوک نه پېژني. لنډه يې داچي د دانورو،، ستانو،، هغه جرړي چي ژوند يې تريخ کړی دی هلته پريوه مخ ترک نه لري. د (انسانستان) ټوله بشري ادراکات او انساني ملکات داسي کار نه ورکوي لکه په دانورو،، ستانو،، کي چي آموخت ورسره نيول سوی دی، بلکي هلته د فکر طرز، د سليقي جريان، د عمل سلوک او د غرايزو ميل په داسي ترتيب چليږي چي په دانورو،، ستانو،، کي تصنيف سوي روحيات د هغو معرضي نسي کولای او نه د (انسانستان) انسان دي موجوده روحياتو تر اوسه پوري ليدلی دی. هغه

انسان چي بپخي د دې انسان تصورنسي کولای ځکه تعدي، حرص، غصب، تجاوز، استعماريت، خود خواهي، قتل و غارت، تعصب او نور د دې انسان لازم صفات کورته نه پېژني او نه ورسره آشنا دي. لنډه يې دا چي د (انسانستان) اوسېدونکي سړی توب حيوانيت وايي (؟) ځکه هلته ژوند يو محترم مضمون دی او د ژوند د جمال لپاره بشري جريان شروع دی، چي ژوند د ژوند لپاره پخپله طبعي ساحه کي و پالل سي. په (انسانستان) کي هيڅ داسي چاري نسته چي په ژوند کي بې گټي وي او نه داسي مضامين پکښي موجود دي، چي هغه نه وي موجود، بلکي د ژوند عملي نظام يې د گردو پر نفعه ولاړ دی او علم يې له طبعي حقيقي احساسه څخه ترکيب سوی دی. هر هغه شيان چي يو انسان له بله څخه جلا سي او يا يې په جنگ ورسره اچوي داسي عوامل د (انسانستان) د بنسټان دي او هر هغه ايجابات چي يو انسان پر بل گرانوي او ورنژدې کوي يې هغه د (انسانستان) په خپل ځان کي دانسانيت دارتقاء او دانساني ذهنيته د تکامل هغه مرحله بلل کيږي چي د ژوند تکامل کوي د ژوند په معنا. نو ژوندی دي وي انسانستان

د ثور پاڅا گڼنتي

پخوا زمانه چي به کله يو چيري د سردولتي مشران ترله واوښته، يا به يو پاڅا د بل پاڅا پر کټ باندي کښېناستی او يا به يوه امير د بل امير پای تخت ځني ونيوی نو پر دغسي نيولو او اووښتلو باندي زموږ د پښتني ولس له خوا څخه په عامو خبرو کي د پاڅا گڼنتی نوم ايښوول سوی وو، زيا تره به موږ ته خپلو اناگانو کله نا کله په وطن کي د پاڅا گڼنتی داسي تېر سوي نکلوته هم کوله چي په جگړو کي به يې يوه ورور هغه بل ورور دوا کمنی له تخته څخه وشاره او يا به يوه تر بور د هغه بل تر بور سترگي ځني را کښلې خود پاچهي يا اميري مقام ځني ونيسي. دغسي کلونه او دغسي نکلوته به د پاڅا گڼنتی له نامه سره ټينگ تړلي وه. داچي څونه وگړي به مړه کېدله يا به څونه بې ځايه کېدله او څه راز سړي تودې به پر ولس باندي تېرېدلې او يا په کومه پلمه به څوک پر چا باندي راپورته کېدل، ټوله د نکل هغه منظره جوړوله چي تر ډېره ځايه به په تاريخ کي غوټه وه، خود کيسو يا افسانو غټه برخه به دهغو کسانو پر نامه را څرخېده چي يا به د قدرت پر کټ کښېنستلي وو او يا به له هغه څخه رالوېدلي وو. د گرده تاريخ بيان د همدغو پاچهانو يا اميرانو د بري يا ماتې، د ښېگڼو يا بد گڼو يوه رښتيا يا درواغو پر پرې وه، چي د پاڅا گڼنتی ډرامه به يې د تخيل د لپاره تمثيلوله. د تېري زمانې دغه شان ډرامې

زمون په احساس کي ديوې خوا لپاره ستاينه او د بلي خوا لپاره غندنه راخوځوله. خو په هر صورت هم دستايني او هم د غندنې په دواړو حالاتو کي دغه راز پېښي يو مخيزه د پاچا گڼنتۍ په نامه يادېدلې. بيانو کله چي تناوونه لند او دنيا سره سورۍ سوه نود نورو هيوادونو سره د سياسي، اقتصادي، فرهنگي، اجتماعي او اطلاعاتي پېژندگويو په راکړه ورکړه کي يو لړ کلمې يا ويي، چي بل چيري يې له وختي څخه رواج موندلی وو، زمونږ د ژبي ورشو ته راغلې او دلته يې داسي پاخه راته واپروله چي زمونږ په ژبه کي يې درايجو کلماتو ځای ونيوی. داچي په خپلو هاتو بوکي يې څه راز معناوي درلودې، تراوسه لاهم مونږ ته پوره نه ده روښانه. خو داچي زمونږ په ژبه کي يې کومي معناوي واخستې، يوه داسي سابقه ده چي تريوې اندازې پوري يې ټول کېدای سي. په دې لړ کي لومړۍ کلمه چي زمونږ د،، پاچا گڼنتۍ،، ځای يې ونيوی، هغه د کودتا کلمه ده. کودتاچي هر شى وه او په هره ژبه کي چي يې کومه معنا درلوده خو زمونږ د ژبي په خوله او په زړه کي يې په بشپړه توگه د پاچا گڼنتۍ ځای ونيوی او وروړويې هغه پريوه مخ درواجي استعمال له ميدانه څخه وايستله. زما دخپل وخت د ياد خبره ده چي کله به زمونږ خلگ د شاهي سرکار (دولت) له زندو بڼده څخه ډېر سرغاړي سوه اوله سياسي يا اجتماعي اختناق څخه به يې د وتلو هيڅ مجال نه ليدى او يا به دلېر اظهار په گناه ځني مېړني او زړور کسان د تور و زندانو په کوټه قلفي کي د مرگ تر ورځي پوري خاوري کېدله، نو په دغسي

شرایطو کي،، کودتا،، هرچاته دژغورني او خلاصون لپاره
 دیوې مجریې نسخې په څېر بنسکارېدله. کورټ مي نه هېریري
 چي کله به څوک د پاچا،، تور،، سو، نوله ډاره به یې له هغه سره
 چارو غېړنه کاوه اوله دې څخه به پرېدله چي مبادا دهغه په
 گناه به یې ونیسي، ځکه دشهرنا پرسان په استبدادي تاریخ
 کي دغه راز پېښي خلکو دسر په سترگو لیدلي وې... د پاچا
 په غضب اخته سې، یوه له هغو سختو ښراوو څخه وه، چي خلکو
 دخپلو جابرو دښمنانو او غټو غلیمانو په حق کي کوله دهغو
 سیاسي او بنسټوله مخي چي وخت ناوخته به په نوره دنیا کي
 د کودتا په نامه پېښېدله او خبرونه به یې موږ په راډیوگانو کي
 اورېدله یا به موږ په اخبارو کي لوستله نو داسي مانا پې راته
 افاده کوله چي دا دولت په دستگاه کي دننه یو څو خیراندېشه
 کسان په پټه سره کښيني دځان او اولاد ترسرو مال او په
 یقيني ایشار یا فدا کاري دخلکو د نجات لپاره خپل ترمنځ
 ټینگه ایماني ژمنه وکړي خود وسلې په زور یو ټولو اک یا
 واکدار، یا واکمن یا جنرال، یا پاچا او یا کوم بل مطلق العنان
 صوبه دار له سیاسي قدرته څخه واچوي دهغه د زور- زیاتي له
 غمه څخه خلاص کړي. په دې حساب چي کودتا د ظلم او فشار
 له درانه باره څخه دیو اولس دخلاصېدو بریمنه لاره گڼله کېدله،
 نو هم د خواصو په ذهن او هم د عوامو په زړه کي دیوې سربېږايي
 میړاني او قهرمانۍ نوم وو، چي دا ختناق ترېشپړې سيطرې
 لاندې یې عادي وگړو حتی تصور لاهم نسوای کولای. موږ
 چي په خپل ظلم ځپلي وطن کي دکوم چاله خوا څخه دیوې

کودتا ساده فکر لاهم ممکن نه ګاڼه، نود نور وځایو کودتا ګاني چي به مو اورېدلې دخپل زړه سوده موپه کوله. زما له یاده څخه نو وزي، چي په مصر کي د جنرال نجیب او دهغه تر شا د جمال ناصر کودتا یې راپاڅېده چي په ۱۹۵۶ میلادي کي یې د شاه فاروق د پاچهی کبله دیوې کودتا په برکت ورتوله کړه. یوه داسي امید بڅښونکې پېښه وه، چي زموږ ځلمي ځوانان دلته پخپل کور کي لا ورته هوسېدل. ددغي کودتا خبر ما د کندهار د طلوع افغان دورځپاڼي په اداره کي واورېدی. هغه زمانه د کابلي سرکار مطبوعاتي مدیر هلته مرحوم محمد شاه ارشاد وو، زه د ورځپاڼي ادارې ته ورغلی وم، د مصر د کودتا د خبر له رارسېدو سره حتی د شاهي سرکار د دغه پوره اعتمادی مدیر له خولې څخه بې اختیاره زما په مخ کي داسي هیجاني جمله په لوی ږغ راووتله چي:،، رب دي دغه سنت عمومي کړي،، دده له احساساتي لهجې څخه پوره څرګندېده چي وایي کاشکي دغه د کودتا دود دلته هم عملي سي. بیانو په ایران کي کودتا، تر هغه پس په عراق کي کودتا او داسي نوري سرپر سر کودتا ګاني مود نړۍ په بېلابیلو هیوادونو کي پرله پسې اورېدې چي د سیاسي مورال په حساب یې زموږ د قدرت څښتنان خورا زیات بېروله او د آزادۍ غوښتني په مبارزو کي یې د ځوان نسل یا نومي روحیه ډېره تقویه کوله. لنډه یې داچي کودتا یوه مطلوبه کلمه وه او معنایې زموږ په تصور کي هم هغه وه، چي یو لږ شمېر کسان په پټه دایثار او فداکاری په روحیه در ژیم د بدلون یا اووښتون لپاره ناڅاپه وسله وال پاڅون

وڪري. زمور د وطن په سياسي بهير کي هم د کودتا هڅي د محمد نعيم خان اوبيا د عبدالملک عبدالرحيم زي په نامه زمور تر نظر تېري سوې. خودا کودتاوو که چيري واقعيت درلودی، بري ته ونه رسېدې، ځکه د يوې فارسي ډرامې په استناد چي، حکومت بيدار است، هغه شنډي سوې او مخکښان يې د اوږده کړاو او زحمتناکه بنديتوب په مصيبت کښېوتله. د سياسي تحول په منظور د کودتا همدغه مقبول يا ملي مفهوم زمور په اذهانو کي ځای نيولی وو، خوله څنگه سره يې وخت ناوخته د انقلاب کلمه هم په اشعارو او آثارو کي دلته هلته غلې په مخه راتله. د سردار داؤد خان اقدام چي دده په مبارکه خوله د وراسته سلطنت رژيم خاتمه يې وويله، هم په رسمي چيزونو کي د کودتا په وياړلي نامه سرکاري اخبار چيانو ونوماوه، په هغه دوران کي بيا يوه بله کودتا د مرحوم محمد هاشم ميوندوال په نامه ټاپه سوه، چي د يوشمېر کسانو دوژلو، ټکولو يا ځورولو سبب وگرځېده او د کابلي خبر چيانوله خوا يې په يوه يابل تعبير يادونه وسوه. کودتا گانې چي په نړۍ کي ډيري زياتي سوې اوله تخيلي آرمانو سره هم يې د سياسي مبارزو هيلي تر سره نکړې، نو وروسته ځای انقلاب ونيوی. د انقلاب په ادبياتو کي د سره انقلاب، زرغون انقلاب، سپين انقلاب او نورو رنگونو انقلابونه هم دخبرو بهير ته را کښېوتله. په دې لړ کي د پرولتاري انقلاب، بورژوازي انقلاب، اسلامي انقلاب، کلتوري انقلاب او داسي نورو انقلابونو وراشې هم ميدان ته راغلې، خو زمور په

مجلسو کي چي زيات حساب پر کېدی، هغه لومړی د فرانسې سياسي - اجتماعي انقلاب او ورپسې د اکتوبر سوسياليستي انقلاب وو، چي زموږ د سياسي هيجاناتو لپاره يې د الهام يوه سرشاره مايه جوړوله. د همدې شرايطو په غېږ کي هغه ډېره غټه پېښه چي زموږ پر خاوره د ۱۹۷۹ ميلادي کال د اپريل په ۲۷ نېټه ياد ۱۳۵۷ هـ ش کال د ثور ۷ مه نېټه د کابل په پايتخت کي له يوې سياسي گډې سره راپيل سوه او تر اوسه يې لا دخونړيو وړانيو طوفاني بهيرونه ادامه لري، په خپله نوعه کي د بشري تاريخ يوه داسي ستره واقعه گڼل کېدای سي چي د وطني، منطقي او جهاني ابعادو متحول ترکيب يې په نوعيت کي پوره څرگندېږي. د يادوني وړ يې بولم چي که د دې لوی پېښي يا بدې په اړه يو نيم بيانونه لږ يا ډېر را په زړه سي او بڼې يا بدې خاطرې يې دواړي د هم هغي زمانې له احساسه سره سم په پښتني صداقت وليکل سي. نو بيا يې چي زموږ د نيز دې تاريخ يوه ډېره مهمه پاڼه به دا بدې هيري له چپاوه څخه ژغورلي پاته سي. دغه ماجرا چي حتی مرکزي لوبغاړو يې لاهم د اجرا عملي تصور کله نه وکړی، په داسي ډراماتيکه توگه ناڅاپه راميدان ته سوه، چي چاته د بېرې، چاته د اميد، چاته د حيرت، چاته د ذلت، چاته د قدرت او چاته بېخي د خوب وخیال يوه معامله وایسېدله، خو په هر حال ټوله په دې احساس کي په يوه خوله وه، چي خبره خورازيا ته غټه ده، ځکه زموږ خپور عامه ذهنيت چي د اوږده استبداد او نه تمامېدونکي اختناق د سياسي قدرت له پاڅه استقراره سره پوځ عادت

نيولی وونود داسي يودم راچپه کېدو او د بېڅکي رانسکورېدو
فکريې لاهم نسوای کولای. پردې لويه پېښه د شور انقلاب،
د پير تمين انقلاب، دنوي تپ انقلاب او بيا په وروسته کي
دملي- دموکراتيک انقلاب بېلابېل نومونه په عامه خبرونو او
خبرونو کي رواج سوه. د شور دمياشتي له نامه سره تړلې دغه
درنه ټکه چي انفجاري مواد يې د سختو استبدادي فشارونو او
نا تمامه اختناقي دورانونو په خورا اوږده سابقه کي سرپر سر
کوته سوي وه، د شلمي پېړۍ د سترو تاريخي پېښو په جهاني
فهرست کي پوره ځای نيولای سي. د جريانا تو دغه پړاو چي
د افغانستان د سياسي او اجتماعي تاريخ په بهير کي له نن څخه
شل کاله وړاندي تريو لړلړه پسې ټکرونو وروسته د ګوندي
نظامي يا حزبي- فوجي حرکت پر سلسله راپيل سو او خاتمه
يې تردې اوسه (۱۹۹۹ ميلادي) پوري لاهم روښانه نه
ښکاري، هغه لويه پاچاګښتي يې وېولي چي د مشرانو او
کشرانو د پرسرونه يې وخورله او د افغانستان تر هره ګوټه
پوري يې ليونۍ ډکي او زوروري څپې ورسېدلې. په ګرده
هيواد کي داسي څوک پاته نسوه چي د مثبتو ښېګڼو او منفي
بد ګڼو تراغېزولاندي يې رانسي. هغه چاچي په دې حرکت کي
سازماني ذمه واري لرله، د خپلي ګوندي ستراتيژي پر بنايې
ددې خبري حق درلودی، چي نوی تپ انقلاب يې وګڼي او يا
يې د يوې بلي ژبي په همراهي تقليدي نامه وېولي. دوی البته
يوازي د قدرت داخستلو لپاره د نظامي چپاو واحد حادته په
پام کي نه نيوله بلکي هغه ټوله انقلابي پروګرامونه يې په

نظر کي وه، چي يوه نیمه لسيزه وړاندي يې د ټولني د انقلابي
تغییر لپاره په خپلو تبلیغاتو او تعلیماتو کي خلکو ته په ډاگه
اعلان کړي وه. دوی به ټوله له گردښو او بدوسره پر همدې ځای
پرېږدو، چي د خپلو پروگرامونو د تحقق لپاره يې کومه لاره
واخسته او پر کومه خوا ولاړه. رابه سو، د خپل وخت هغه یو
شمېر جدیدو خیالو یا روښان فکره کسانو ته چي له دې بهیره
څخه گونښي پاته وه او دغې ناڅاپي پاچا گڼبتی دیوې غیر
منتظره واقعې یا نابیره حادثې په څېر په خورا غټ حیرت کي
واچوله، دغسې کسان تریوڅه وخته پوري په دې فکر کي وه
چي دوی خو په پخوا کي د خلق د موکراتیک گوند له زیاترو
لویانو سره ډېري نیرژدې شخصي پېژندگلوی درلودې، نو ښايي
چي دوی ته به په دولتي جوړښت کي سمه برخه ورکړي او خولی
به يې په غوړو کي سي، خو په گوند کي دننه چي د لوجو پر سر
کشمکشونه یا د صوبه داریو پر سر نوي اوزاره تضادونه په
خوټېدو کي وه، نو د دولتي لوبي هر کاره یا کړۍ ورځ په ورځ
تر داسي اندازې را کوچنۍ کېدلې چې په خپله د سرې مبارزې
لوېغاړي لاهم په هغې کي نه سره ځایېدله، د توزني هیلې په
طمعه دغه کسان چي کرار کرار د دې نوي گوندي پاچهي له
درباره څخه یو مخیزه ناامیده کېدله او د نوي انقلابي
واکدارانو له خاص پاملرنې څخه محروم پاتېدله، نو د لومړي
ځل لپاره يې دغه ستره پاچا گڼبتی چي سرکاري ژورنالیستانو
د شور پر تمین انقلاب معرفي کاوه، د خپل زړه د سپړدو لپاره په
پټو خصوصي مجلسونو کي په پښتو ژبه، د غوايي اړودو،

بلله. په دغه خندوونکي توکي نامه باندې يې دخپل زړه سوده کوله او د ورپېښ محروميت لبه يې په سروله، دغوايي نوم له دې اړ و د ورسره چندانې ناموسه هم نه ښکارېدی، ځکه په گوند کې داسې يو څو پېژندلي کسان هم وه، چي د سياسي مبارزو په دوران کې يې وختي لا دخپل صورت يا سيرت له مخي د ځينو بودگانو د نومو لقبونه د حريفانو له خوا څخه اخيستي وه. د حيواني نومو القاب زموږ د ژبي په طنزيه يا هجوپه کلتور کې چندانې بې سابقې هم نه گڼل کېږي. ځکه چغال سرور، اوبښ لالو، خرگلو او مار او درامان يې د مثال په ډول يا د ولاي سم. بله پلا بيا له گونده وتلي يو ډېر کړولي گوندي چي پخوا يې د دې جريان وندرته خورا ډېر زلميان راوستلي وه او اوس د محروميت په خړه ورځ کې د انقلابي مخکښانو له رديفه څخه د باندې پيکه ښکارېدې، نو کله چي به ده ته د تقرير واگي په لاس ورغلې، دغه پاچا گڼبتي به يې د اواز په فشار د،، کودتا،، په نامه سپکوله، دده له لهجې افاده دا وه، چي په دې حرکت کې خلگو يعنې ده په خپله ونډه نه ده اخستې، نو ځکه پر علمي حساب انقلاب نه گڼل کيږي بلکي د يو څو کسانو کودتا ده. دده له وينا څخه ښکارېده چي په نظري توگه يې انقلاب هغه اووښتنه بلله، چي ټول خلگ راوپاڅي او خپل سياسي، - اجتماعي سرنوشت پر بل مخ واړوي. د همدې لړ خبرې يې وبللې، چي د جهاني تبليغاتو په آمريکايي سبک کې بيا،، د شور کمونيستي کودتا،، باب سوه، خود مقاومت داسي سياسي ادبيات پوخ ورد وگرځي. خو هغه څوک چي په يوه

يا بل دليل يې د شور پر پاڅاگښتي باندي د انقلاب ښه نوم نه پېرزو کېدی، نويې په مخالفت کي دې ته ټينگه ملا وتړله، چي د کودتا نوم پر هغه باندي پوخ کړي. دوی غوښته، چي انقلاب د يوې ستايلي پديدې او کودتا د يوې غندلي پديدې په څېر وښيي، په هر حال کودتا چي يوه زمانه يې زموږ په اذهانو کي ښکلې ښه درلوده. هغه يې په بدرنگه څېره ورواړوله. په خارجي تبليغاتو کي دې ټکي ته زياته توجه څرگندېدله چي د شور پاڅاگښتي د کودتا په نامه محکومه کړي. د کودتا له څنگه سره چي يې بيا د کمونيستي او خونړي کلمات هم ملگري کړه، نو په يوه ټک يې درې څلور مرغۍ ښکارولې. په پېښور کي يو اخبار چاپېدې او ماچي به وخت ناوخته دهغه مقالې کتلې نو دابه ځني ښکارېده چي يوازي د،، کمونيستي کودتا،، پرې اعتباره کېدو باندي له خپلو سپانسانو څخه يوڅو خوشمري لاس ته راوړای سي، ځکه په هره ليکنه کي به يې پرځای يا بې ځايه د دغو کلماتو وچ تکرار هرومرو په مخه راتلی. د ورځو او شپوله تېرېدو سره د شور خوندور انقلاب چي گونديانو او هوادارانو يې په رښتيا يا په درواغو دهغه پرمزو باندي د وياړ ټيبي ټکولې، کرار کرار د يوې پرې خونده ژوولي شخوند په څېر له خولې څخه تف سو، د انقلاب نامه يا چي د گوند پروژل سوي مشرنجيب الله باندي ډېر وغمېدې، نو يې په رسمي توگه هم په خپله او هم د انقلابي گوند په نمايندگي پريوه مخ له خولې څخه واچاوه او د تمول تر مجهولي تاپې لاندي يې په خپل نوي اساسي قانون کي د يوه محکوم مفهوم

په توگه د تاريخ خاورو ته وسپاره. ده داسي گومان کاوه، چي په دې چاره به يې درد دوا سي اوله دې درانه باره څخه به يې اوږدې څه سپکي سي. اوس به خپل پاشلي گونديان دغه لويه اونه ختمېدونکې پاچا گبستي چي سراسر په گدا گبستي هم بدله سوې ده کله د تحول، کله د تطور، کله د پاڅون، کله د اووښتون او کله نا کله يې بيا د امريکا د سياسي مقاماتو د مزاجي خوښۍ لپاره د خوشامند په توگه د شورخونړۍ کمونيستي کودتا بولي، اورېدلي مي دي، چي دخلگ ديموکراتيک گوند د مرکزي کمېټې يو مبتکر غړي بيا خپله دغه وياړلې تاريخي کارنامه نن سبا په جگه غاړه، دغو ايي خوشايي، يا، دغو ايي مرداري بللې ده. د شور جهان شموله پاچا گبستي که د سياسي تمايلاتو يا ناملايماتوله اغېزو څخه لږ څه گوښې ترکتنې او څېړنې لاندې ونيول سي، نو د دې واقعيت حدس وهل کېدای سي چي دلته په سيمه کي يو شمېر نړيوال پېچلي مسائل موجود وه او دهغو څرک له دې ټکي څخه لگول کېدای سي چي د شور له پاچا گبستۍ سره په يوه وخت کي د ايران پاچا گبستي هم منځته راځي. ما هروخت ويلې دي او بيا هم واييم چي د دې تاريخي بهير خارجي ماهيت تر هغو پوري څوک په واقعي ډول (توگه) نسي پېژندلای، څو چي د شوروي د،، کي. جي. بي،، اصلي اسناد يې د امريکا د،، سي. اي. اي،، له اصلي اسنادو سره يوځای د کمپيوټري پلټني په رڼا کي ترکتنې نه وي ايستلي، د دې معنا به دا وي، چي زموږ د بدمرغيو عوامل به د قيامت تر ورځي پوري يو مخ پټ پاته

سي. نن په داسي حال کي چي د شور پر تمين انقلاب د انقلابي
 قهرمانانو له خولې څخه پريوه مخ لوېدلی دی، خود شور
 د کمونيستي خونړۍ کودتا پر مهله لابن باندي لا اوس هم
 مسلطه د تبليغاتو مرگوني وارونه کيږي. خارجي هيوادونه او
 يا دهغو تنخواواره چي د سياسي ملحوظاتو په خاطر دغه
 کار کوي، نو خو حق يې دی، چي دخپل منفعت په استقامت کي
 يې دغه لاره په مخه اخستې ده. خود لته بيا يو بېچاره خوارکی
 گوندي چي نه يې توبې څوک مني اونه يې د اوبښ د پيل په
 جوړولو بخښي، خودی لا جوغېدلی دی چي دخپلي تخيلي
 تېرني لپاره دغه لويه حادثه يا ستره فاجعه د کودتا په حيث
 نامه باندي ياده کړي. د دغه راز کسانو عملي ماته د کليوالو
 هغه پخه خبره راپه يادوي، چي وايي اوزگړی له يوه سره يو څه
 لاس لگوي، خو خرچي شرمښ وويني، نو غړي يې و تنبتي او
 د خوشامند په توگه دهغه تر مخ د مرگ لوري ته پر خپلو پښو
 ورسره غغلي. د دې بهير په تاريخي ملنډو کي داراز گډي وډي
 لاهم د يادوني وړ دي، چي يو وخت زموږ يوه پياوړي څېړونکي
 هغه مهال چي له کوم راپړيوبي خبريال سره يې په مرکه کي
 د شور پر پاچا گڼبتي باندي د کرکي په قهرجنه لهجه خپل ډک
 زړه خالي کاوه، نو نيرېدې وو چي د نفرت ټوله خروښ تر، شور،
 خوارکي وکارې، ځکه د ده د علمي څېړني سره سم هم د ملحدو او
 هم دمجاهدو غبرگ ټکي دواړه د همدې شور په دوران کي د
 افغانستان پر سر لگېدلي دي. بايد شکر وکښل سي چي
 دا گړی دلهم يا چونگانښ او يا بل ځناور په مياشت کي نه ده

پېښه سوې. شور يعني غويي خولا پره پروا نلري ځكه هغه
د بقرې زوى دى او بقره هغه مقدسه هستي ده چي دخداى
د عربي كتاب دهم دې څپر كي دهمدې مباركي په نامه بلل
كيږي. كه خبره داسي نه وي، نو په نجومې حساب نه شور غويي
دى، نه هم سرطان چنگاښ او نه هم عقرب لړم. كه د الفاظو
تر څېړنيزو ټوكو ټكالو راتېرسو، نو خداى په رښتيا خوښيږي
چي له دې ټوله رنگارنگ استعماله سره بيا هم ولاكه موږ سم
پوهيږو چي كود تا څه شي ده او انقلاب څه ته وايي. راسئ تر
وسه وسه زيار وباسو، چي د څېړني خبره له كود تا څخه راوښو
او تر انقلاب پوري يې ورسوو. كود تا خوز موږ له پخواني
خياله سره سمه هغه ناڅاپه نظامي پېښه گڼل كېدله، چي يو څو
ناپېژندلي سرپداگه پوځيان يې د يو رښم او يا د رښم د
سرانودايسته كېدو لپاره سرته ورسوي، خود كود تا چيانو
پېژندنه او ددوى د سياسي تگلاره، نوييا وروسته كرار كرار، په
خپرونو او مركو كي څلگوته څرگنده سي. د دغسي يوه مفهوم
له مخي د شور پاچا گڼتي هيڅكله كود تا نسي بلل كېداى،
ځكه لومړى خودا ناڅاپه نه وه چي ټولو څلگوښه پوره پېژندى
او خپل پروگرامونه يې هم له وختي څخه لاپه ډاگه اعلان كړي
وه. بل نوله پخواني مفهومه سره سم موږ كود تا ته زياتره داسي
فكر كاوه چي بايد تر ډېره وخته يې نظاميان اداره كړي. خو
شور پاچا گڼتي چي نن سرته ورسېده نو سمدلاسه په داسي
د ادارې ټوله دولتي واك د گوند ملكي مشرانو ته وړانتقال
سو. بايد دا خبره ياده سي چي په افغانستان كي دا لومړى ځل

ووچي نظامي واکداري په ملکي واکمني بدله سوه او بنایي د ماتې یو اساسي عامل یې هم دغه نوی بې سابقې انتقال وي چې د دولت په لوړه سطحه کې په سرور سپدی. دا د ثور د پاچا گڼنې هغه بنیادي ټکي گڼل کېدای سي، چې له کودتا سره اساسي فرق لري. اوس به راښودې خبرې ته چې کودتا د لوېدیځو ادبیاتو یا غربي سیاسیانو په هنداره کې وگورو. د کودتا کلمه (Coup test) چې فرانسوی یې بولي، د ویسټر په غټه انگرېزي ډکشنري کې داسې ښودل شوې ده: په سیاسیاتو کې هغه ناڅاته او غوڅ اقدام ته کودتا ویل کېږي چې په تېره بیا دغه اقدام په غیرقانوني صورت یا د قوې په زور دیوولار حکومت د اووښتنې سبب وگرځېږي. غربي پوهان زیاتره ددې کلمې د سیاسي هویت په مورد کې داسې تصور له ځانه سره لري چې کله پر پښو ولاړیو انتخابي حکومت دناپېښه نظامي اقدام یا د قوې د استعمال له لارې رانسکوره سي، نو دغه شان حرکت د کودتا په نامه یادېږي. که موږ په رښتیا انصاف همدغه ډموکراتیک پرنسیپ په پام کې وساتو، نو د افغانستان په سراسري تاریخ کې د پرله پسې حکومتونو د ولتې بنیادله پیري پخوا زمانې داهسي کورټ هغسي یوې مرحلې ته کله نه دي رسېدلي، چې هلته دیوه ځل لپاره لاهم یو ټاکلی انتخابي حکومت دغربي ډموکراسۍ د اصولو سره سم په کوم وخت کې منځ ته راغلی وي. هر حکومت یا بنه یا بد هر کله دیوه بل چاله خواڅخه په زور ایسته سوي دي او هغه یې پرځای کښېنستلي دي. همدغه دلیل دی، چې

زموږ هيڅ حکومت تر هغه مهاله چي زور درلودلی دی، بل چاته يې ځای نه دی ورپرې ايښی، ځکه مگرده اړه مود زور بالاي زور يوه ناتمامه پروسه ده او د دولتي قدرت لپاره د همېشني جگړې دغه مداومه قانونمندی مو کله پته کله ښکاره تراوسه لاهم په ملک کي روانه ده، يو وخت چي مقتول نجيب الله د سولي په منظور ظاهر خان پاچا وطني اشتراک ته راوباله نو هغه يې په جواب کي د نجيب الله حکومت غير مشروع وباله، خو مرحوم نجيب الله په دې غبرگون کي پوره حق په جانب وو چي ظاهر پاچا ته په رډه ووايي، چي ستاسي حکومت نو کله سياسي - قانوني مشروعيت درلودی. ظاهر وويل، نجيب الله ته نه لرې مشروعيت ده هم لڅ کرل سته، دهغه دسلطنت چي خبري سرله نيژدې تاريخه راوښو، نور ښتيا هم له امان الله څخه جيب الله، له هغه څخه بيا نادر، له ظاهر څخه بيا داود اوله ده څخه نور محمد تره کي دولتي قدرت په زور ونيوی او هم دغه شان تر داوسه پسي راځي چي هر چا په هروخت کي په خپل زور يا د بل په زور د حکومت واگي په لاس کي اخستي دي. دافغانستان په دولتي سطحه کي چي سوله مشکله ده، دليل يې هم دادی، چي دلته هر څوک په زور سياسي قدرت ته رسېږي او زور والا بيا دا حق هيچا ته نه ورکوي چي هغه ميدان ته راسي او بې له زوره د وچ انتخاب په قوت دده ځای ونيسي. ددغه تاريخي واقعيت په پام کي ساتلو سره که د اوسني زمانې غربي مقياسې په نظر کي ونيول سي، نو د افغانستان سياسي تاريخ له آدمه تر دې دمه پرله پسې د زور بالاي زور يو

داسي بهير دی، چي په عصري معنا مدني دولت يا قانوني حکومت ته کورټ د را پيدا کېدو مجال نه ورکوي. په دې صورت کي نوزموږ د تاريخ د هري زمانې ټولي پاچا گڼنټی، د شور د پاچا گڼنټی په شمول يورنگه يا يوشانته نوعيت لري او له دې خبري څخه د انتيجه را وزي چي يا خو ټولي بې له استثناء څخه کودتاوي گڼل کيږي او يا خويوازي د شور پاچا گڼنټي ددې سياسي امتياز حق نلري چي په دې بې مصداقه نامه باندې يا وستايل سي او يا وغندل سي. خوله دې سره بيا هم که چيري د شور پاچا گڼنټي د تبليغاتي موډ په سليقه کودتا وبلل سي نو هغه بيا مشکله ده چي کمونستي وگڼل سي ځکه تر پايه پوري کمونستي چين له دې کبله په رسميت ونه پېژندله چي هغه يې کمونيستي نه بلله. د شور د پاچا گڼنټي د کودتايي نامه له تبليغاتي اغيزو څخه چي ځان را وباسو نو څېړنه موسم دستي له دې پوښتنې سره مخامخ کيږي چي زموږ د تاريخ دغه ستره پېښه بايد له علمي دريځه د انقلاب د معياري موازينو په کچه هم ترکړه کتنې لاندې سمه وپلټو. د انقلاب توري يوه عربي کلمه ده، چي په زياترو مواردو کي د بدلون يا اووښتون په معنی ترجمه کېدای سي. خو هغه مفهوم چي زموږ په ژبه کي د،،الشور،، په لغت افاده کوي. زموږ د ژبو په بهير کي د سياسي، اجتماعي، کلتوري، بورژوازي، پرولتاري، اسلامي او داسي نورو ډولونو انقلابي ترکيبونه هم دلته هلته ديوه يا بل هدف لپاره تر استعمال لاندې راغلي دي. خود ټولو ترمنځ يې مفهومي اشتراک په دې افاده کي راڅرگندېږي، چي يو تسلط

موجود حالت بايد تغير و خوري او نوى كيفيت يې خاى
 ونيسي. د عمومي تيوري په رڼا كې خبره داسي ښكاري، چي
 د يوې ټولنې وگړي د ژوندانه د كار و بار په هلوځلو كې حركت
 كوي او دغه حركت له هره پلوه په مجموعي توگه پرله پسې مخ
 پرزياتېدو او پراخېدو وي. همدغه انكشاف بيا په ځان كې
 دننه د بېلابيلو منافعو ترمنځ خوښ ناخوښه د تساند او تضاد يا
 اتصال او انفعال دوى سره تړلي غبرگي پديدې منځته راوړي.
 ددې پديدو درسل جبري پروسه هرومرو دا غواړي چي دوگړو په
 ټولنيزو روابطو كې يې د زيا تېدونكي ودې پر مخ باندې
 دروازه تړلې نه وي. كه ټولنه په مثالي توگه د بخار له دېگه سره
 مشابه وگڼل سې نو دغه دېگ چي كله په ايشناو كې وي،
 دا ورته په كار ده، چي يو منفذ ولري، خود بخار د دېرېدو فشار
 يې د چاودني تر ټكاني ونه رسېږي. كه چيري دهغه په جوړښت
 كې د بخار د وتلو يو ټاكي منفذ نه وي، نو د فشار د زياتېدو
 سره هرومرو چوي. يوه ټولنه هم ددې لپاره چي پرله و نه چوي،
 نو بايد وگړي يې د داسي ټولنيزو روابطو په شبكه كې
 عيارسي، چي د فعليتونو او حركتونو د انكشاف مخه يې
 كلك بند شونو يا خنډ ونوپه تپه نه وي راگرځولې. خو كه يې
 مخه بنده وي، نو هلته كه د چا زړه غواړي او كه نه غواړي يوه
 چاودنه حتمي بلل كيږي، ځكه دهغي ټولني په دننه يا د باندې
 كې داسي شرايط راپيدا كيږي چي د مسلطو ټولنيزو روابطو
 راگډه شبكه يې پرله وچوي. د دغسي يوې چاودني نوم انقلاب
 دى، چي په انگرېزي كې د ،،ريوولوشن Revolution،، په نامه

ياد ږي. دغه لغت په قاموسونو کې د داسې بدلون يا اووښتون په توګه معرفي کيږي، چې د خلګو چپاوي پر ګڼي راوپاڅي خو پر ځای ناست حکومت په مرسته جمعي قدرت رانسکوره کړي او د ټولني جوړښت يا سکښت سرچپه راواړوي، اقتصادي او اجتماعي دريځونه بدليږي نو سخت خونړي ټکرونه يې له بې رحمه تشدد سره ملګري وي. انقلاب نويوه اختياري يا انتخابي پروسه نه ده، بلکې يو ډول انفجاري عمليه ده، چې په يو ډول د ډولونو منځ ته راځي او بې بند وباره سرې لمبې يې له تور و دودانو سره تر ډېره وخته پوري له خروښه نه لوېږي. د سياسي توغري پوهنه بيا د انقلاب يا ،،ريوولوشن،، په مقابل کې ،،ايوولوشن Evolution،، يوه کلمه هم لري، چې په تکامل ترجمه سوې ده. دا البته د ټولني په مورد کې د تدريجي يا تکاملي بدلون هغه نسخه ده، چې هلته د انکشاف لاري دوګړو پرمخ باندي ټپي نه وي ټپلي او ټولنه يې سوکه سوکه د نسبتي ثباته سره يو ځای د تغير په بهير کې د اووښتني او پرمختلني بشپړتيايي پړاوونه هم وهي. د انسخه د تدريجي تغير يوه عمليه وګڼي چې په سياسي سطحه کې يې رښتينې ډيموکراسي دبشري نړۍ پريوه يا بل ځای کې د ټولنيزو مبارزو د فشار لپاره د منفذ په توګه ايجاد کړې ده. خوددې نسخې تطبيق البته د سوچه روښانه انساني ذهنيته په کلتور کې د ايجاد او استقرار زمينه پيدا کولای سي.

دې ټکي ته بايد سم پام راوگرځول سي چې بنيادي انقلابونه زياتره په دوو بڼو يا څېرو کې خپل ځان پوره ښکاره کوي،

ځکه چې یو یې د ماهیت له مخې سیاسي نوعیت لري او بل یې سرپرته یو سیاسي خصوصیت اجتماعي نوعیت لري. کېدلای شي چې لومړی د سیاسي انقلاب او دویم د اجتماعي انقلاب په نامه سره بېل شي. سیاسي انقلاب هغه دی چې په پېښه کې یې یوازې دولتي رژیم تفسیر و خوري او پورته، کښته یو شمېر دولتي نهادونه هم له حکومتی مامورانو سره لاندې باندې ترله و اوږې راو اوږې. خو اجتماعي انقلاب بیا هغه بېخکې بدلون دی، چې د خلکو ترمنځ د ملکیت مستقر روابط پرله و شکوي او وگړي ترهغو پوري چې په نور وروابطو کې تنظیم کیږي، سرا سیمه غوندي په یوه عامه او تامه لکه درگه کې یو دبله سره د تکرورونو کې وهي. زموږ په سیمه کې په مثالي توگه د ایران انقلاب د سیاسي نوعیت له مخې او د افغانستان انقلاب د اجتماعي نوعیت له مخې ټیپیکي تاریخي نمونې ګڼل کېدای شي. د شور پاچا ګڼښتي د انقلاب په تعبیر او دهغه زیاتره غټ پرابلمونه البته دهغو وروابطو له تغیره سره اړه لري، چې د مخکې د ملکیت په برخه کې د،، اخ دک،، (د افغانستان د خلک دموکراتیک ګوند) له خوا څخه راپیل سوه. که څوک د دغه ملکیت زړه شبکه او پر هغې باندې ولاړ موسسات دبې سنجشه موسسانه تغیراتو له عواقبوسره یوځای ترکتني لاندې راولي، نو په دې خبره یې پوره سدر سپدلی شي، چې دغه د شور پاچا ګڼښتي د دې پرځای د کودتا په کوچنوتی نامه یې اهمیت له نظره واچول شي، په خپل تاریخي ماهیت کې یې د افغاني، منطقوي او جهاني انقلاب پیلامه کښېښووله، ځکه

له لومړي سره څخه دهغه ټوله جريان د هرچا پر لاس باندې د ملګيتونو د نيولو، يا ګټلو، يا لاندي کولو، يا خپلولو او يا بایللو يوه ناتمامه ليکليکه وګرځېدله چې دخاتمې عوضي شبکه يې په نيزدې زمانه کې لاهم نظرتنه نسي راتلای. د باندې د پارکي پرځای ده چې وايي: زمونږ د شور او دود پر په کودتا کوچنی کېدی اوس هغه د ټول جهان ترچرېدو ورسېدی هغه مهال چې د وطن ځوانانو د بيدارۍ په دوران کې د کودتا ايډيال په انقلاب بدلېدی، نو زمونږ په تصوري خوبو کې يې يوه داسې مقبوله منظره انځوروله چې بيا يې د عمومي اختناق له سيږي څخه مويو مخيزه آزادولای سي او د هراړخيزه انکشاف لويه روښانه لاري مو پر مخ پرانستلای سي. کوم شاعر يا ليکوال چې به کله د انقلاب توري پټ يا ښکاره په خپلو آثارو کې ځایاوه، نو دويار برېتونه به يې تاوول چې ولازه هم دايم انقلابي يم. دغه زمزمه يوه زمانه د پای تخت د عياشيو اوسا تېريو په شرابي باندې وکړي هم د ترنم لپاره موږ ګرځېدلي وه چې: "غلی شاتته انقلاب دی بدلوي د زمانې رنگ" له هغو ټولو څرګندو مشخصاتو سره چې د شور له پاچا ګڼستی څخه په نړيواله سويه د اجتماعي انقلاب يوه تاريخي مورینه جوړه وي، خوبيا هم ځني لا ابالي کسان يا متمایل ژورنا ليستان دخپل زړه د سرېدو يا د حق الزحمې د حلاېدو لپاره هرکله دې ته جوړېدلي وي چې د شور پر انقلاب باندې د کودتا نوم پوځ کړي. دوی په عين حال کې خلګوته داسې ذهني ورکوی، چې کودتا خوراناوړه چاره ده اما انقلاب بيا له عيبه پاک يو

سپېڅلی جریان دی. ښکاري چې ددغه راز کسانو پوره د افغانستان په ستراندو خرخوزه نه دی سوړسوی او نور انقلابونه یې لاهم ورته په نیت کي دي، ځکه نویانه پوهیږي او یانې غواړي چې دا حقیقت سمدې په ډاگه کړي، چې انقلاب، که په هر نامه وي، هغه دوران یو او بریادیو بې جلوه طوفان گڼل کیږي. دا انقلابونو په څېړنو او پلټنو کي هم راز راز ډیري رنگارنگ خبري تللي او راغلي دي، یو وخت به داسي ویل کېده چې کله ټوله خلگ قهرېدلي راوپاڅي او په یوه ټولنه کي د ژوند سیاسي-اجتماعي سکېنت بدل کړي نو دغه شان عمومي قیام انقلاب بلل کېدای سي. موږ همدغه راز اسلامي انقلاب د سر په سترگو په ایران کي ولیدی، چې دوگړو ټولو قشرونو د زړه په اخلاص پوره برخه پکښي واخیسته خو کله چې په سرور سپدی نو د خلگو په درد یې ونه خوړل او دیوه بل انقلاب د ضرورت ستونځه یې دوگړو په مبارزو کي پای ته ونه رسول. په روڼو سترگو دا واقعیت لیده کېدای سي چې انقلاب که هر څه خلگ وکړي او یا یې یوکس وکړي خو د هغه خوږې گوږي یوازې د یو موټ کسانو په برخه کیږي. دا انقلابونو د تاریخ نتیجه تل تر تله دا حقیقت رابښي چې، توري به لا لا وهي، مړې به اوډولا وهي، او یا داچي، خوشحال خان توري وهي، منصب سدو خوري، د شور د پاچا گڼنتي د انقلابي مشکلاتو په برخه کي د ځینو یارانو له خولې څخه د گوندي درسنامو په تقلیدي سلیقه وایي، چورت خبره نه وه او یا پوره بشپړ سیاسي رسد ته رسېدلي نه وه، خو دغه جریان د کتابي

آرمانود تحقیق پرلاره واقعي پړاوت ته ورسوي. دداسي انډيوالانو در اویښلول پاره گومان کوم یوازې همدومره چیخونه کافي وي، چي دا کتوبر سترسوسیالیستي انقلاب له پیله څخه بیا تر ختمه پوري اویا کاله رسېدلو کارگرانو راوچلاوه او پر لویو جهاني کارنامو یې هم سترگي نسي پټېدلای، خود انقلابي نسل نووېچانو یې په خپل لاس په کریمین کی فاتحه واخیستله. نن سبا دفرانسي لوی انقلاب ته دانساني عقل په تاریخي محکمه کي هم دغسي یو سرنوشت گوري. دغربي آثارو په لیکونو کي ماته څوځلي داسي یوه وراشه په مخه راغلې ده چي وایي:، انقلاب خپل بچیان خوري،، که دا څرگندونه د انقلاب د پېژندنې یوه مشخصه وگڼل سي نو په افغانستان کي خود شور د پاچا گڼبتي روان انقلابي بهیر په هر پړاو کي تردې دمه پوري خپل زیات بچوړي وخورله او نور یې لاهم پسي خوري. دلوبد یخو پوهانو د څرگندوني رښتیا نې مصداق هم د شور پاچا گڼبتي ده چي د کودتالو مفهومه سره بنیادي توپیر لري. په اوسنۍ نړۍ کي چي زاړه او نوي انقلابونه د مدني ذهنیت له دریځه مخ پر محکوم کېدو روان دي نو هر راز انقلاب، که د کفروي که د اسلام، دهغه مانا وړاني ده او ښکلي ښایسته نومونه یوازې د پرده پوښي لپاره ورباندي ایښوول کیږي، که چیري موږ انقلاب یا کودتا په یوه یا بل ناوړه نامه باندي یوازې ترغندنې لاندې راولو، نو د تاریخي پیوند پر هغه لړۍ باندي سترگي پټوو، چي د علت او معلول له اصله سره سم یې یوې فاجعې بله

فاجعه زېږولې وي. د تاريخ پيښې د کړيو په څېر سره تړلي دي او هره لاقعه يې دخپلي سابقې زېږنده گڼل کيږي. د علمي څېړنو په چارو کي د تاريخي بهير پرله پوري تشرېح دهغه راز احساساتي مداخلې مخه نيولای سي چي يو څوک دخپلي خوښي له ټاکني سره سم دستايني يا غندنې په نيت د تاريخ نه شلېدونکي تسلسل ته دبېلابيلو مستقلو ټوټو يا ځانته ځانته پارچو په سترگه گوري. راسی چي ديوه ژوندي مثال په توگه دا خبره د يادوني وړ و بولو چي نن ورځ ډېر خلگ په افغانستان کي دننه او ترهغه دباندې د طالبانو له سيکيږي څخه نفرت کوي، خود ټولو خوله چي وپوښتل سي نوغت اکثريت يې دا وايي چي په کابل کي د،، رب،، دواحد کهوله څخه ديوه رباني،، ناوړه،، اسلامي دولت ووچي ديوه بل،، رباني،، دناوړه،، اسلامي امارت،، فاجعه يي وزېږوله. دا واقعيت په هيڅ وخت کي دهېرولونه دی، چي د کودتا يا انقلاب تر محکومېدو هغه عوامل دزيات نفرت وړ دي چي لږ خلگ کودتا ته او ډېر خلگ انقلاب ته اړياسي. دواقاتو منطقي پيوند بايد هيڅ وخت له تاريخي پيونده څخه لېري نه سي. نن سبا چي دشور پاچا گڼبښتي د افغانستان د تاريخ يوه ضخيمه برخه گرځېدلې ده، نو که يې ښه بولي او که بده، خود دې لپاره چي دهغې تاريخي هويت په ژورناليستي تبليغاتو کي مسخه نه سي، بايد په علمي آثارو کي دهغې له عواملو او عوارضو سره يو ځای د،، اجتماعي انقلاب،، په عنوان ثبت سي. که چيري زما له دغي سپارښتني څخه څوک غاړه پېچي او د کودتا په بې

عايه كلمه دشورد پاڇا گبنتي هراڇيزه وړانوونكي. انقلابي
 ماهيت يو مخيزه له پامه څخه اچوي نوزه مجبوريم د پښتني
 ولس هغه تاريخي وراشه درته رادمخه کړم چي وايي:
 زړيې مړه کړه خوتاسي يې لابي نه بولي!
 له انټرنیټي سرچينو څخه

د ښځې او نر د بيالوژيک

انسان د نوعي واحد په توګه هغه موجود دی، چې د بيالوژي په حساب د نر او مادې، په بشري حساب د ښځې او سړي خود کلتوري رابطې په اجتماعي او اقتصادي حساب بيا د ماینې او مېړه د دوو ژوندیو عناصرو له مورینې یا مېدې څخه منځ ته راغلی دی. د همدې واحد د هر عنصر یعنې ښځې او نر په وجود کې یو شمېر فطري یا ذاتي غریزې داسې تعبیه سوي دي چې دواړه په ګډه دې چارې ته جبراً ګماري چې د نوعي توالد او تناسل د حیاتي رسالت وظيفه سرته ورسوي. دا چې یو عنصر یې کومه دنده منځ ته بیا یې او هغه بل عنصر بیا کومې چارې اجراء کوي ګرده هغه مشترکې خبرې دي چې د یوه او بل تر منځ متقابل عملیه یې د بیالوژي په پوهنه کې تر یو حده روښانه کېږي. خو د ښځې او سړي په وجود کې د همدې غرایزو د خوځېدنې بشري هیجان او احساس بیا داسې پوښتنې راوپاندي کوي، چې د جنسي روحياتو په پوهنه کې یې ټیټک جوابونه موندل کېدای شي. د انساني نوعي دڅو ملیوني کلونو تاریخي انکشاف چې د تکامل په نامه هم بلل سوی دی د نر او مادې یا د ښځې او سړي نوعي واحدې له بیالوژيکي فطرته یا عضویت سره یوځای اجتماعي ساحې ته را وستلی دی او له دې سره سم یې د توالد او تناسل غریزې چارې د ټولنې په شبکه کې د اجتماعي مناسباتو په رنګ رنګولي

دي. له بيالوجيکي اصله سره سم ددې خبري ماهيت پوره څرگند دی چي نښه اوسړی يا سړی او نښه داسي حياتي عناصردی چي د فطرت وظيفو له مخي په وجود يا دهغه د وظيفو په انا تومي کي يو شمېر توپيرونه لري او هم هريويي دخلقت په حکم د توالد او تناسل په عمليه کي خپلي ټاکلي چاري سرته رسوي. د انسان په نوعي حساب دوی په دواړو يوځايي هغه واحد جوړولای سي چي ددوگونو وظيفو په متقابلو بشپړولو کي حياتي رسالت اجراء کوي. دوی نه يو دبل سره مساوي دي او نه هم ديوه دندې ترهغه بل فضيلت لري. بلکي د انساني واحد دوه لازم غړي بلل کيږي. که چيري کوم داسي طبعي، تاريخي او يا بشري عوامل راپيدا سي، چي ديوه عنصر وجود پريوه مخ له منځه واخلي نو له دې سره هغه بل هم ديوڅو کلونو په لنډه موده کي دمخکي له سره څخه اخيسته کيږي. دا هغه لومړی پرنسپپ دي چي ددواړو عناصرو د برابرۍ بنيادي پيلامه جوړوي. دځان په څېر دېچوړو زېږونه يا د مثل توليد چي ديوې نوعي پرله پسې پايښت تامينوي دطبيعي قانونمندی، يوه داسي دوه اړخيزه عمليه ده چي د بيالوجيکي پوهني له دريځه په نبا تاتو، حيواناتو او بشري موجوداتو کي د نښځينه جنس او نارينه جنس ترمنځ ددواړو د تناسلي پيوند په زمينه کي د هريوه د بېلابېلو فطري وظيفو له پوره کېدو سره راڅرگند يږي. که له دواړو جنسو څخه يو جنس دځينو عوارضو له کبله ونکړای سي چي دخپل وجود فطري وظيف سرته ورسوي، نو هلته دنوري زېږوني او

زېږېدني چاره د تل لپاره پای ته رسيږي. که دغه شان منفي عوارض د يوه او يا بل جنس په خوا کې کلي عموميت پيدا کړي نو له دې سره د نوعي موجوديت يو مخيزه له منځه ځي. د دې څرگندونو په رڼا کې نو بيا داسي خبره چټي گڼل کيږي چې د يوه جنس تخليق وظيفه بل جنس د تخليقي وظيفو په پرتله د دوی لپاره د حاکميت يا محکوميت په تغير باندې ښوول کيږي. د مثال په توگه د جنس هر ه خوا داسي ځانگړي چاري اجراء کوي چې هغه بله خوا يې نسي اجراء کولای. دوی دواړه يوځای د نوعي واحد په توگه يو د بله سره د تخليقي وظيفو په بشپړولو او تکميلولو کې د نوعي فطرت او خلقت دنده سرته رسولای سي. خو انساني نوعي چي د فطرت له بيا لوجيکي خصلته سره دخپل انکشاف په جريان کې د ټولني ساحه هم ايجاد کړې ده، نو يې دکار، د توليد، د جنگ، د ننگ، د ادارې او داسي نورو ټولنيزو چارو په برخه کې د ښځې او سړي ترمنځ وجودي توپيرونه چې طبيعي منشاء لري د يوه جنس په فضيلت او د بل جنس په فضيلت اړول دي. له دې تغيره سره هغه پرل پېچلي مسايل رازېږېدلي دي چې له تير زمانو راهسي بيا تر اوسنيو وختونو پورې په بېلابيلو فلسفي افکارو، اجتماعي نظرياتو او مذهبي احکامو کې د احساساتي مناقشاتو او افراطي مجادلاتو په بڼه د يوه يا بل جنس په گټه اړاښوي دي. ترڅو چې دغه قضيه په اساس کې تريو علمي فورمول لاندې انساني شعور ته لاره پېدا کوي، ښايي تر هغو پورې به وخت په وخت دکلتوري کښالو او دوديزو جنجالو

زيربند هوي. خوددې اهمي مسئلې دروښانه ذهني او عملي حل لپاره تر هر څه لومړی ددې چارې يو ټيک تدبير په کار دی، چي ښځه سمه - دمه ديو خپلواک موجود په توگه په هغسي پوهنه سامباله سي لکه نرچي په سامبالپري. له دې شعوري برابري سره دازمينه هم بايد په خپله دښځې له خوا څخه د علمي موازينو په رڼا کي سرښته سي چي دخپلو اړتياوو د پوره کولو شبکه په اجتماعي مناسباتو او روابطو کي په خپله تثبيت کړي. دنسبي اومالي ارث په برخه کي هم د توازن يوه نوي دوکتورين ته اړتيا پېښيږي چي ددواړو جنسو د رښتياني برابري رول ولوبوی. داچي د عضوي قوت او جسمي طاقت له کبله د نر غلبه د حاکميت درجې ته رسېدلې ده لازمه ده، په دې تخليقي پرنسيپ سره د اعتدال ټکي ته راتپه سي چي هر غښتلی، قهرمان، پهلوان، مدبر فليسوف، مخترع او نوريا نور په هر حال کي دخپلو ټولو فضايو يا غټياز يو سره بيا هم دښځې زوی بلل کيږي.

ته که راته ووايي چي ښځه خوبې زوره ده
توان دچکې نلري په مازي پوه نسکوره ده
زه بيا هر غښتلی دهر ملک دښځې زوی بولم
موردی زېږولی پهلوان که قهرمان دی
ښځه به له نره نرېې ښځې نيم انسان دی

خرکڙو

زمورڊ ڏوندلہ لويہ بهيرہ ڇخہ دا خبرہ راوتلي ڏہ اوڌڙي
 زڀر موته مور اغلي ڏہ چي پھ حيوانا توکي ((خر)) تر ٽلي او پھ
 نباتا توکي ((کڙو)) غندلي ڏي، کہ درانہ سنگين خلگ وي او
 کہ سپک لغريان، خو چي کلہ و غواڙي د تر ٽني يا غندن پھ
 جذبہ کي يو او بل تہ سپکي سپوري سرہ ووايي نوڏہ ((خرہ))
 او ((کڙو)) لہ نومونو ڇخہ پھ خطايي لہجہ دخپل غضب
 دسر ڀڊو لپارہ ديوي وراشي پھ توگہ کار اخلي. ((خر)) چي
 دخڏاي يو خوار ڀ کڻن بوڏہ ڏي او دڀر تہ پاتہ ولسونو پھ
 ستر ڀ چوپڙ کي يي درانہ بارونہ پڀڀي پڀڀي لہ غاڙي ڇخہ نہ
 دي او وڻستي، پھ خپل اوږدہ تاريخ کي يي چنداني ښہ ورځ پھ
 سترگونه ڏہ ليدلي او تل تر تلہ يي پڀر راز ښکنځلو،
 چيخونو، وھلو او ڊولو سر ڀرہ خورا زياتي ستوماني گاللي او
 پھ پتہ خولہ يي د بابا آدم د اولاد ڀ لہ لاسہ ڇخہ ڀيري ناخوالي
 زغملي دي دا ڀڀچارہ دڌي پرځاي چي دزغم يا بردباري غتہ
 قهرماني يي پھ برخہ سي، دناپوهي تاريخي سمبول لاڏاسہ
 گرڇڀڏلي ڏي. څرنگہ چي خرد خلگو ڏوند پھ بهير کي سهار او
 ماڻنام، دکار او بار لپارہ ھرہ شڀہ حاضر او ناظر ڏي، نو پر نورو
 پلندہ و سر ڀرہ يي د خروالو خپل ذاتي خويونہ يا خاصيتونہ ھم
 دڏہ د توري سوانح پر څٽ باندي سرباري سوي دي دڌي
 معاملي پھ نتيجہ کي نوڀي شمڀرہ ڙني ترکیبونہ يا بيانونہ

د خبرو په عادي او ادبي زمينه کي عام خپاره سوي دي چي
 څرگندوني يې د آدم په اولاده اړه لري، خو نوم د خره په بدليږي د
 مثال په ډول ((شين خر)) يا ((موشه خر)) او يا ((اشري خر))
 هغه ترکيبونه دي چي د ((سوچي ناپوهۍ)) اوبې چورته
 ((خرمستی)) د څرگندوني لپاره په کار لويېږي
 ((خلوډگلی)) يا ((خرکسي)) بيا د خره په گډون د الفاظو
 هغه لنډ بيان دی چي ((انډوخر)) غوندي پر عامه او تامه
 اداري، اجتماعي سياسي، اقتصادي او اخلاقي گډوډي باندي
 بشپړ دلالت کوي د زورياري، د خره سپارلي، هغه ژور،
 بامفهومه متل دی چي د دې او دنيا په چارو کي د
 ((زورگيرۍ))، ((خرزوري))، ((خرگيرۍ)) او يا
 ((خرتوبۍ)) ناوړه حالت څرگندوي. خښمېدلی پښتون چي
 کله چاته د مقابلې اعلان ورکوي نو هغه ته وايي چي ((خره دي
 ايله!)) يا څه ((خروبردي ښکنځم)) خودماتي په حالت کي بيا
 داسي ږغېږي چي ((خره کونه يې وکښه)) په سياليو کي
 لوېدلي کسان چي نه غواړي يو تړل کم راسي نو بيا هم خبره
 د خره له خرکه وهي او ځان د خره په موقف کي دروي ځکه
 وايي ((خرچي ترخره پاته سي غوږونه يې ډير پکېدو دي))
 د پښتو ژبي د گرامر تېکه داران ښايي داسي ترکيبونو ته کيچ
 پاته سي لکه ((خره درواغ))، ((خرلېونی))، ((خرشوده))،
 ((خرغول)) او ((خرکافر))، خو که د دوی له جملې څخه د گرامر
 يو غټ علامه بيا له بده مرغه پر ((خره نشه)) پېښ سي نو
 د گرامري پوهي د غرور نشه به يې له سره وروالوزوي او هغه څه

چي دده پوهي دکاني کرښي بللي دي، داوډو دسرليکي به ځني جوړي سي. همدارنگه ښايي ديوناني منطقو خوراغت استادان له ډېره حيرته څخه د((ارسطو)) پرېخو مقولوباندي پوره بدگمانه سي چي کله د ((غريب سرمايه دار)) يا ((جاهل عالم)) په ردیف کي داضدادو پر ممنوعه اجتماع سرپرېره داهم واورې چي پلاني يو((خرانسان)) دی ((په پښه تړلی خر))، ((دخړه زوی))، ((پرخیل خړه سپور))، ((دخړه ذات)) اوداسي نور خونوتاسي خپله ښه پېژنی. ((په خبرو کي خرگوډول)) اويا ((خړه خسيانول)) ټول هغه انساني عملونه دي چي بدنامي يې دخړه پرخت باندي ورلوړېږي په هغه متل کي چي وايي ((هم فقر کوي هم دي خړلغتي وهي)) بيا هم د خړه نوم بد دی، دباتک يا بادک په معرفي کي بيا دهمدې بېچاره حيوان حيثيت ته داسي صدمه رسيږي چي ((خړله باره ولوېدی، خوله باده ونه لوېدی))، پټان خان ته چي د فلسفې اشتها ورولاړه سوه نوبيا هم د خړه ترتيبلې دباندي نه وواتی او د ژوند ټوله ((خړخړگردان يې)) دغايې په حساب په دې خړگندونه کي راوڼغاړی چي ((خړد دې لپاره دی چي شپيشتي پر راوړل سي او شپيشتي بيا د دې لپاره دي چي خړيې وخوري)) يا خويې د مادي نړۍ ليد دا واقعيت پښتو ته وسپاره چي ((ساره دخداي په روی نه گرځي، خود خړه په ځل گرزي)) دپلار نصيحت په زوی نه پوري کېدی نو په آخر کي يې خپل خښم تردې تر ټلي حيوان داسي وکښی چي ((خړيې واهه گلوته، دی رهي وو غولو ته))، ((دوا پرغره، ساراين

((خره)) هغه متل دی، چي د غرو د گلو او بوټو په باره کي يې بازاری په خپله پوهنه ویاړي او د ناپوهۍ له بابته پر کلیوالو باندي د خرو ټاپه لگوي، ټوله خلگ غورځي، پرځي، لویږي رالویږي، اوږي را اوږي، خود دې پټ خولي حیوان دغه راز لوبي بیا په خورا ناوړه نامه خرچیلکي بولي او د شودگانو لغتې ورباندي تمثیلوي. د آخري زمانې خر جدال یا خرد جال په اسلامي ډرامه کي چي یو سترگی کوډ گرسپیشلي مومنان د جنتي حورو او غلمانو له مستي میني څخه د تل لپاره محرومي، هم د خره منفور شخصیت او هم دده بد بویه خوشایي ډېر روښانه نقش لري. ((د خردال کته)) بیا د یوې داسي نا تمامه جنجالي قضیې نوم دی چي په هغې کي ((نه خر مردار ېږي او نه د سپي امید ځني شکېږي)). د ځاني ملکیت په مقیاس د انساني ارزښت درجه د خره له برکته په دې پښتو متل کي ډېره ژوندۍ تمثیل سوې ده چي وایي ((خرنلرې، خر نه ارزې)) هغه څوک چي د اوسط له کلتوره څخه تپ ناخبره وي، نودده په غندنه کي د زیار کښ حیوان له نامه دا ډول ناوړه استفاده کېږي چي ((یا نه کوي یا د خره کوي)). ((خریدلان)) بیا د ((خرکار)) او ((خرینه)) یا ((خر به)) په څېر د یوې حرفې نوم و بولي چي ټولنیزه درجه یې د خره له شامته ډېره ټیټه ښکاري، ((خپل خرتراو بو پوري ایستل)) یوه داسي وراشه ده، چي د خره مذمت او د خاوند همت یې ځني خرگندېږي. له تازیاکي څخه د شپي په توره دربله کي ((ابجوشه)) ورکه سوه. خراغ یې راوړی او کری شپه یې پر

سرواخيسته چي هغه پيدا ڪري ڇا پوئتنه ڇني و ڪره، چي ڇه شي لهوي؟ ده وويل ((ابجوشه)) راڻهه ولوبده او ورپسي گرڻم هغه ورته وويل، ((ابجوشه)) خويو پول نه ارزي اما ستا په خراغ کي د ډېرو پيسو تپل ورپسي مصرفيږي، تاريا کي پر راغبرگه ڪره چي زه پر تپلو نه یم، خو ډار پېم، چي کوم ملا به پر پېن سې او ((خرجوه)) به يې ڪري. ليکوال له جبهه قلم راو کيښ، په خوله کي يې ونيوی او بيا يې د غوږ په درز کي کښېښوی، بيرته يې راواخيست او په لاس کي لاندي باندي څو واره واړاوه، خو مضمون نه ورتلی، چي څه وليکي، ڇا پوئتنه ڇني و ڪره، چي څه در پېښه ده؟ ده بې اختياره ورته وويل ((ولا خريې مضمونه یم)) زما د ماشومي خاطرې په ياد اښت کي ((خريشوی)) هغه کلمه ده، چي په کندهار کي دامنييې يو جابر کوټوال په زياتره د کندهاريانو د سپاوي لپاره استعمالوله. نور نو ((په خرو کي الفت)) دهغې مشهورې لطيفې نوم دی، چي ابتکاري اړخ يې ((د گل باچا الفت)) د حاضر جوابيوله جملې څخه يو بې ساري شاهکار گڼل کيږي خو تر دې شهکار لښه ډېر کلونه پخوا په کندهار کي يونابلده کليوال چي دخرو درانيولو او خرڅولو په مارکېټ (گنج) پسي گرځېدی، نو په لاره کي پر ((تاج اخند زاده)) پېښ سو اوله هغه څخه يې وپوښتل چې کا کا جانه داد خرو گنج چيري دی؟ هغه سمدستي په جواب کي ورته وويل چي همدا اوس دلته ځای پر ځای يې په منع کي ولاړيې. د پښتو په شعري ژبه کي يو ډېر عالي تصوير چي زموږ د پسمانده شرايطو په غېږ کي د

خره پردريغ باندي جالبه رها اچوي دشاعريه هغه بيت کي پوره
ليده کيږي چي وايي.

چږي چي دگل په ونه پوري خرتلی دی
هغه زموږ کلی دی

دغه بيت تر هر څه دمخه ماته د کندهار هغه مردار خور حاجي
راپه ياد وي، چي په اويا کلنۍ کي يې دڅوارلس کلني گلالی
سره د اسلامي نکاح په پږي باندي تړل سوی دی. د کندهار
ديوه پخواني شاعر ولي محمد مخلص هغه تاريخي مناجات هم
کورټ د هېرولونه دي، چي د ټولنيز ژوند له ناکړدو څخه
د ځورېدو په خاطر او د زغم د حاصلېدو په هيله به يې تر هر
لمانځه وروسته خدای ته د ايمان د سلامتۍ پرځای په ډېر لوړ
آواز دارنگه خواست کاوه، چي ((به خرمي کړه!!)) ليونیان هم
د خره له موجوديته څخه سترگي نه پټوي ځکه د ((غندو))
لېوني هغه خبره مي کورټ له ياده څخه نه وزي، چي يوه ورځ يې
مردار سوی خرپه لاره کي ليدلی وو او له ده سره يې دا غم
ووچي ((آيا ايمان په يې تېر کړی وي او که يا؟)) په دې ليونی
وراشه کي موږ ته د ((هالنډ)) دنامي فېلسوف ((سپينوزا)) د
ژوري فلسفې جوهرې رمزيه مخه راځي. که تر سرحد ورتېرسو
نواوږېدلي مودي چي په ايران کي ځيني کسانود ((حزب
خران)) په نامه يو گوند جوړ کړی وو. اوس دانه ده معلومه، چي
دغه ((دخوگوند)) څه سواو د انحلال يا اقتدار کوم سرنوشت
ته ورسېدی، خود خړوله ذاتي خصلت څخه د لېري نه ده چي په
يوه لار کي هم يو د بل سره د خرتوبۍ ډکې وهي اوله درنو

انډيوسره يو ځای يو دبل ترپنبو لاندې کيږي. په دې زه نه
پوهېږم چي ملانصرالدين دخپل خره له برکته شهرت پيدا کړی
وو او که يې خره د ملانصرالدين له بابتنه بيايي، ټيک جواب به
يې دمـسـکوک دخـر شناسۍ په انستيتيوت کي له ((کان
گوفوسکي)) څخه لاس ته راوړی، خو په تاريخ کي دخره د
درناوي په اړه دا يوه استثنايي پېښه بولي، چي خواجه حافظ
وايي:

اسپ تازي شده مجروح به زير پالان

طوق زرین همه در گردن خرمي بينم

يا داچي شيخ سعدي بيا د آس د گوند يتوب په وړاندې د ډنگر خره
ترپکي هم له پامه نه اچوي:

اسپ تازي اگرچه به نازد

لاشه خرخوښتن نيا ندازد

خو يو بل وخت چي يې بيا مناسبات ورسره خراب سوي دي نو دخپل
قهر زور يې داسي ترکښلی دی:

خر عیسی اگر به مکه رود و بيايد هنوز خرياشد

اماد لا هور علامه اقبال بيا د ډيمو کراسۍ په توهين کي دخره ماغزه
داسي تحقير کړي دي.

که از مغزد و صد خرفکر انساني نمي آيد

دخره پر ټولو ښېگڼو او بد گڼو سربېره چي کله د سپېد و پروخت
د چرگانو يا چرپانو د آذانو او بانگو شرنگ وي، نو دی هم
د خلگو د راوېښولو لپاره د جاز خپله هغه غږنگه نه سپموي، چي
د ستايني پر ځای په دې مقدسه غندنه باندې دخداي په ژبه

د تل لپاره محکومه سوې ده، چي ((ان انگرالاصوات لصوت الحمير)) ددې لپاره چي تر ټلې خرمو غندلې کېدو و نه خوري او يا په دې روان بيان کي دهغه حق لاندي نکړي، نو خبره د لته ټلې پرېږدو، و خپلو خرکارانو ته او رابه سود خپلو پالېزو کېدو و انو ته (کېدو) ما جراوي هم تر خره په کمه نه دي ساده، سوډل، سوډر، کوټه ذهنه، بې مغزه او بې سوچه سړي ته زمونږ په ژبه کېدو وايي ((په کېدو کي ډېره اچول)) يا ((سر کېدو کېدل)) او ((يا څوک کېدو کول)) داسي وراشي دي چي د کدو نباتي حماقت د تمثيل په توگه د اجتماعي يا مزاجي حالت په څرگندونه کي تر استفادې لاندي راولي. هغه ناپوهه بوده او د ابې مغزه نبات چي بيا کله په لفظي ترکيب کي سره سوځلای سي نو د بڼو په گټه دنارینه دستري شودگۍ او غټي لودگۍ د افادې لپاره د ((خر کېدو)) يو خاص امتياز ي لقب منع ته راوړي.

بڼمني بايد شکر و کاږي، چي زمونږ دخړو کېدو و انوله خوا څخه د ((خړې کېدۍ)) ترکيب لا تر دې آنه د ژبي بهير ته نه دی راغلی، خداي دي د ژبي ډاکټران په دې نيمگړتيا باندي نه خبروي، ولي که يې وړپام سونو چي مخ را اړوې بيا به يې د بي بي سي له لاري د ويندويانو د وچي تکرار په زور پښتو ته ورننښاسي، اوس چي موږ د کېدو و انو پالېز ته راغلي يو، نو غورو چي کېدو و ان څوک غټ دي څوک واړه دي څوک يې ژړ دي په ډولونو کي توپير سته، په رنگونو کي تغير سته څوک ساده څوک په پټه داره، ځني ښکلي او گلداره له در کېدو و انو يا کېدو و گانو

څخه يوزيات شمېر يې د غذا لپاره کبابېږي، پنځېږي او خوړل
 کيږي. زموږ په سيمه کي يو مذهبي غوندي فولکلور وايي،
 چي کډو څوک و خوري نو په نس کي يې لس ورځي دخداي
 ثنا وايي، خوپته دي نه وي چي د ډاکټري په يو کتاب کي مي
 هم دا خبره تر نظر تېره سوې ده، چي د کډو خواړه دنس د داخلي
 ناروغيو لپاره ډېره اغېزناکه دوا ده. د غنډلي کډو له طبي
 کرامتو څخه چي راتېرسو، نورابه سو، دده هغي کارنامې ته
 چي دانسان لپاره يې د سيندونو او سمندرونو د اوبو پرمخ باندي
 د تگ اوراتگ امکانات برابر کړي دي. داهغه د آوازې کډو
 دی، چي ښايي دناپايه رودونو او دريابونو پر سطحه باندي يې
 دانساني سفر لومړنۍ آسانتياوي منځ ته راوړي دي او
 د ((سل))، ((توتين)) يا ((جالې)) غوندي انتقالې وسايل
 يې د بحري لارو لپاره د ايجاد تر سويې رسولي دي، پردغه
 مهمه استفاده سربېره ما په خپلو سترگو د کلو او بانډو په
 لوبنو کي د اوبازې داسي کډوان ليدلي دي، چي سربه يې ځني
 غوڅ کړي وو او د شيانو د خوندي ساتلو لپاره به د قوطيانو يا د
 نسوارو او نورو د بليانو په څېر کار ځني اخيستل کېدی، ښايي
 پردې بيان باندي لا دا ټکي هم ورزيات سي، چي د کډو په
 وجود کي دا امکان له ورايه څخه ليدل کېږي. چي
 د ((زېربغلی)) په شان د موسيقي يوه آله ځني جوړه سي، په
 کندهار کي ((سکندر)) ناټکي د ماسکونو يا ناټکي مخوند
 جوړېدو لپاره هم د اوبازې د کډو له وچه پوسته څخه پوره کار
 اخيستی. اوه! دا خومي لا بېخي له ياده وتلې وه، چي نيرېدې

سل کاله پخواه ژړو کړه وانو څخه د مرګوني وسلې په توګه بلوا ګرو په کندهار کې کار واخيستی او دهغو په ويشتونکو واونويې دريا کاري شريع ستر قاضي د خرقې مبارکې په غولي کې دخداى ديدار ته ورواستاوه خو که پردې سربېره رومي مولاناد ((کېرديدى، کدوراني)) کارتنوي، افسانه هم ورسره راپه زړه کړو، نود کړه و ستر کرامتونه د خړه له برکتونو سره غوږ په غوږ برابرېږي.

دا ټوله راز په راز کړه وان چي يو د بل په اړخ کې ترکتنې وباسو، نو اړ ورو د هغه واره کړه و جالبې نندارې ته هک حيران پاته کيږو، چي نوم يې د ((نسوارو کړه و)) دى، زموږ وګړي چي دخولې نسوار کوي، نو په دې کړه و کې يې له ځانه سره خوندي ساتي او د ضرورت پړوخت استفاده ځني کوي. دا عموماً يو رنگين، ښکلي، نمايداره، ډولي، نقشي، ظريف، نفيس، زړه وړونکى، حيرت پاڅوونکى، کوچنوتى، منډولى او ګلالى کړه و دى، چي د انساني هنر ښکلايي اغېزې ډيري ښې څرګندوي، چي پر طبعي موجوداتو باندې يې تپلاى او يا تر پلاى سي، پخوا زمانه چي کله به موږ د نسوارو دغه راز هنري کړه و چيري وليدى او د هغه په عجيب وجود کې به مو سر تر پايه دېر آمده نقاشي ګلونه او ښاخونه وکتله، نو هېښ به ورته پاته سو، چي څرنگه دغه بشري نقاشي د کړه و په طبعي وجود کې ځاى پر ځاى سوې ده. له ښه مرغه يو چاته چي ددې هنري چاري طريقه نوره ورمعلومه وه، نو زموږ سړيې داسي راخلاص کي: دا په ذات کې يو ساده کړه و دى، که په جوړنگ کې خپل سرته

ايله وي نو هيڻخ راز هنري يا خوبشري نقاشي يې په وجود کي
 ځان نه څرگندوي، خود دې لپاره چي دهغه طبيعي وجود د
 بشري هنر له ډيزاين سره سم د نقاشۍ يو ټاکلی شکل واخلې، نو
 ددې فن ماهر کسان تر هر څه له مخه د خټو څخه يو قالب
 جوړوي، دا قالب چي بايد دوي پلې ولري، په دننه خاليگاه کي
 يې دکړو د هنري شکل لپاره د نقاشۍ طرحه شوی ډيزاين
 برابرېږي، هغه مهال چي دکړو په جوړنگ کي دگل تراچولوي
 رځولو وروسته دکړو ورکوټی وجود راڅرگندسي، نو سمدستي
 يې ددغه قالب په دننه کي ايسار کړي او د قالب دواړي پلې پر
 هغه باندي ټينگي راوتري، دکړو وړوکی بدن چي له يوې خوا
 د جوړنگ سره پيوند وي او خپلي ذاتي ودي ته ادامه ورکوي
 خوله بلي خوا بيا د قالب په منځ کي دننه دخاليگاه په بڼه طرحه
 سوی شکل ډکوي، چي په نتيجه کي يې مقوشه هنري څېره
 اخلي، بيا نو د همدې کړو تر پخوالي او وچېدو وروسته چي کله
 دهغه د قالب پلې خلاصي سي، نوله منځه څخه يې دنسوارويو
 داسي گلالی کړو لاس ته راځي، چي هنري نندارې ته يې
 ليدونکي هک پک پاته کيږي، دنسوارو دغه راز کړوان چي
 يو وخت له مزاري څخه کندهار ته راتله، نو هلته يې دمزار
 کړوانو په نامه يادوله، دوی ته پردې عجبې نقاشۍ سربېره
 د سپينو زرو داسي خولې له خولې سره هم زرگرانو وراچولې،
 چي د ظريفي ميناگري د هنر مهارتونه به يې هم څرگندوله،
 خلگو به ويله چي د پاچهانو نسواري کړوان د سرو زرو خولې
 لري او په دې حساب نو د پاچهانو کړوان دنورو کړوانو

پاچاھان گھل کپري، په نن زمانه کي که څوک په دې بريالی سي، چي ددغه شان هنري کړوانو يوه مجموعه برابره کړي، نو سرېره پر هغه چي بنيادي دانتیکو آثارو په جمله کي به يې يوه نوې شوقي مشغله رادمخه کړې وي، بلکي يقيني ده، چي د گڼو وطني هنرونو په ردیف کي به يې يوه با ارزښته ابتکاري ننداره هم خلگوته وړاندي کړې وي، دا په زړه پوري خبره خو مي لاله ياده وتلې وه، چي دکړوله بېخه څخه زمونږ دويارلي تاريخ سترو واکدارانو داسي جبروتي استفاده کوله، چي په هغه کي کيندلي چاپ يې ((د کړومهر)) باله او ددې مهر ستر دولتي اعتبار يې تر نن ورځي لاد ((تاپې)) په لايزاله اهميت کي ژوندی پاته دی. ((د کړومهر)) چي دهر لوی امير لپاره د قدرت چلولو يوه قاطعه وسله گڼل کېده او دهغه فرهنگي خلايې ورډ کوله نوځکه دامير او يا دهغه دکړوپه وياړد ((امير کړو)) وراشه منځ ته راغله. هغه راز لکه تر ټلې خرچي د ژوندانه په چارو کښي دانسان په ښه ورغلی دی، دغه رنگه زمونږ غندلی کړو هم په تېره بيا په خپله هنري ښه کي د يوې ژوري تيوري کي مسئلې دروښانه تمثيل لپاره تر گټوري استفادې لاندي راتلای سي، ځکه دنسوارو هنري کړو او پر هغه باندي د قالب مسلطه عمليه چي ټوله سرتريايه په پام کي نيول سي، نو بنيادي په تصوري ساحه کي مونږ ته دهغې پروسې يوه برخه سمه دمه تصوير او يا دروان بيان په ژبه ((خرفهم)) کړي، چي د کتور اجتماعي سلطه يې د يوه قالب په څېر دبشري وجود د ظاهري اوباطني کړو وړو په تشکيل کي

سرتہ رسوي، کلتوريا فرهنگ په ډېره لويه معنا د اجتماعي ژوند هغه ټوله مادي خصوصيتونه او معنوي کيفيتونه په گډه شاملوي، چي د يوې ټولنې يا يوه هيواد، يوې سيمې يا يوه محل، يوې قبلې يا يوه خپل، يوې طبقې يا يوه قوم، يوې ډلې يا يوه توکم، يوې فرقې يا يوه گوند او حتی د يوې کورنۍ يا کهول غړو ته د عاداتونو، دودونو، ذوقونو، رواجونو، لباسونو، خورکونو، هنرونو، فکرونو، ارزښتونو، ژبنې جريانونو، خويونو، چلندونو، برداشتونو او سلوکي ډولونو په ظاهري او باطني تشکيل کي اجتماعي توحيد ورکوي، په دې حساب نو کلتور د يوه داسي قالب يا ظرف غوندي مثال لري، چي دهغه په مسلط شکل کي راز پېږدلي انسانان هم له ظاهري او هم له باطني پلوه ځانته خپله ټاکلې اجتماعي بڼه اخلي، خود د کلتور او بشري فرد تر منځ بېلوالی هغه راز نه دی، لکه د خټو قالب چي يې د کډوله وجوده لري، بلکي دلته هغه فرد چي په خپله د کلتوري ظرف مظروف وي، دنورو افرادو د اجتماعي تشکيل لپاره بيا په کلتوري اعتبار د ظرف يوه - يوه برخه جوړوي، دا نو داسي مثال لري، لکه ثمر ته رسېدلی منقوش کډو چي د بل زېکي کډو په نسبت د قالب په څېره خپله بقا ساتي دا د ظرف او مظروف تر منځ متقابل عملیه چي د کلتوري هویت او انسان تر منځ په گډه رابطه کي ځان تشييتوي، خو په کلتوري قالب کي بيا د خولې له ځينې لهجوي جوړښتونو، لباسي ډولونو او حياتي طرزونو څخه رانيولې بيا د انسان د باطني ذات يا ذهني هویت تر ټاکلې شکله پوري ټولې ځانگړتياوي ټينگېږي. هر

کلتور په هر حالت کې چې وي، که له یوې خوا یو تاریخي محدودیت هم ګڼل کېدای شي، ځکه بشري قضاوتونه، حکمونه، چلندونه او برخوردونه زیاتره د همدې محدودیت په دایره کې ځان سامبالوي، کله چې دوه یا زیات بېلابېل کلتورونه د بېلابېلو وګړو په وسیله د تقاطع په حالت کې راسي نود شعوري انتباه یا برداشت د توپیر له بابته خورا عجیبي ماجراګانې منځ ته راوړي، او د ګڼو ترمنځ د مجلس په څېر د سمې پوهېدنې ترځایه نه رسېږي یو وخت چې د امریکا د سولوي خدمتګاران افغانستان ته راتله، نود کلتوري تقاطع یا کراس کلچر Cross Culture په نامه دوی ته وختي لایوه خاصه ښوونه او روزنه ورکول کېده، خو د خلکو ترمنځ د خپل کار په جریان کې خپلو داسي کلتوري حرکاتو ته متوجه وي، چې د افغاني کلتور په ساحه کې ناوړه نتایج ورباندې رابنا کېږي مثلاً د باد پرېکېده د امریکایي لپاره بېخي یوه عادي خبره ده خو د افغانانو په منځ کې د سپکاوي ډېره غټه ماجرا ځني جوړېږي کلتور چې په خپل کلیت سره د هر چا په ظاهري او باطني وجود کې ځان تثبیتوي، نو ځکه پر هر چا باندې د ځان په اندازه ګران وي او په لا شعوري یا غریزي توګه تر نورولا ډېر ښه هم ورته ایسي، د پرېدي کلتور ځیني مظاهره زیاتره د خپل کلتور په احساس دسړي حیرت او یا کله نا کله نفرت را پاروي، خو که د ښه یا نا ښه کلتور پوښتنه د علمي یا منطقي پرنسپپونو له مخې راوړاندې شي، نود ژوند د موازنو په حساب هغه کلتور د ستاینې وړ ګرځېدای شي. چې د ټولنیز

ژوند د سوکالۍ په برخه کې نقش لوبولای سي. که د کلتور تاریخي نوعیت په کلي توګه تر مقایسې لاندې وکتل سي، نو بیا یې چې دنوي اوزاره یا د پاس او ټیټ یا د پرمختللي او بیرته پاته په نومونو باندې پر دوو ډولونو سره ووېشل سي زیاتره هغه کلتوري عناصر چې د اجتماعي عاداتو په پروسه کې ځان ټینګوي، بدلون له بابته هم په یوه رازنه دي ځینې په آسانی سره په نورو باندې بدلون مومي، خو ځینې نور یې بیا ډېر کلک مقاومت کوي او د پېړیو په دوران کې ثابت پاته کیږي، په هر صورت کلتوري پروسه چې په خپل ذات کې یوه منقوله یا عنعنوي تاریخي - اجتماعي عملیه ده، نو تش په معقوله منطقي فیصله او یا توصیه باندې له منځه نه ځي. همدا دلیل دی، چې کلتوري انقلابونه که په قوماندۀ اداره کیږي نو چندانې مطلوبه نتیجه نه ورکوي.

هغه کلتورونه چې یو ډبل سره شباهت یا نيزډېکت ولري، نویو پریل باندې مثبتې اغیزې اچولای سي، خو که په تضاد کې راسي، نو ډېر لنډه ټکرونو په څېر یو ډبل سره ډغري وهي کلتوري تحمیل په نن زمانه کې هیچېرې او دهیچا لپاره کورټ د زغملوړنه دي، اما که د ټولنو تر منځ راوپاشي، نو د لاینحله شخړو او نا تمامه جګړو سبب کېږي. که چېرې کوم کلتور د یو شمېر وګړو په وجود کې له خپل اصلي ټاټوبي څخه بې ځایه سي او د پرېدي کلتور په منځ کې ولویږي، نو اړ ورو د پردېسانو تر منځ د یو ډول کلتوري حساسیت عارضه راپېدا کوي. ځکه له یوه پلوه د هغه د خوندي ساتنې د لارې

هڻي راپيل ڪپري، خوله بله پلوه خوش، ناخوش په پپه يا ورو ورو په حتمي توڳه د پردي او مسلط ڪلتور تر طبقې غلبې لاندي په يوه يا بل نسل کي د ادغام يا انحلال تر درجي رسيري اما په اوسني وخت کي يوزيات شمېر بصري او سمعي سامانونه د ڪلتوري ميراثونوله اوږده پايښته سره ډېره زياته مرسته کولای سي. په هر صورت د خپل اوبل ڪلتور تر منځ اصطکاک يو هم له هغو عواملو څخه گڼل کېدای سي چي د پردېسي په حال کي له ڪلتوري پلوه څخه دوگړو روحي موازنه تر ډېره ځايه له منځه وړي.

شک نشته چي د بېلابيلو ڪلتورونو مشاهده اوله هغو سره د خپل ڪلتوري فکر له بصيرته سره پوره مرسته کولای سي. خو ددې لپاره چي څوک د خپل ڪلتوري محدوديت د ډانده ذهنيته له اغېزو څخه تريوه حده په امان پاته سي، نو په کار ده چي هغه ته خپل لاشعوري محدوديت چي تاريخي نوعيت لري، د تل لپاره شعوري سي او د بل چا په نسبت همدغه شان معاذير په پام کي وساتي، د ڪلتور له هر راز قالبې محدوديت يا کډوئيت سره - سره بيا هم انسان د کډو برخلاف يو ژوندی او د تحول له بابته يو فعال مخلوق دی، چي دبشري روحيې په سپېڅلي معيار له هر راز قالبې زند وبنده څخه په شعوري توگه ځان آزادولای سي. داد انساني ڪلتور هغه اوچت دريځ دی، چي له دې دريځه څخه يو انسان د بل انسان په نظر کي پردی نه ايسي. لاکن هغه څوک چي درواني دنيا له انساني اغېزو څخه ځان گوښه ساتلای سي او د خپل خدايي استعداد په برکت پر خپل

تاريخي ڪڍوئيت باندي ٽينگ پاته ڪڍدلاي سي، نوهغه
 دڍ حق لري، چي د((خرڪڻو)) وياڻي لقب د خان لپاره
 وگهي.

توکم پېژندنه او توکم پوهنه

Ethnology & Ethnography

هغه هیوادونه چې په سیاسي جغرافیه کې یې رنگه قومونه او بېلابېل توکمونه د تاریخي انتخاب په حکم د یو ځایي ژوند د پاره خوښ ناخوښه ځای پر ځای سوي وي، د کورني یاد باندني حالاتو له بدلون سره یې هرومرو د پوښتنه منځ ته راځي، چې د توکمیز نوعیت یا ایتنیکي هویت پرمادي او معنوي مشخصاتو یې د پوهني رڼا واچوله سي.

په نونسمه پېړۍ کې چې د لویې برتانېې د اقتصادي پیاوړتیا او سیاسي پراختیا څپې د افغانستان سیمې ته نېغې راوړسېدې، نو د آسیایي ولسونو د پېژندنې او څېړنیزې پوهنې په بهیر کې د افغاني ولسونو پلټنې ته هم ټینګه توجه راوگرزېده او ګڼ ختیځ پوهان دې کار ته وجو غېده چې زموږ د رنگه قومونو پر سیاسي، کلتوري، ژبني او تاریخي مسایلو باندې یو زیات شمېر څېړنې او پلټنې سر ته ورسوي.

د دغې زمانې په دوران کې له پیاوړو انګریزي ختیځ پوهانو څخه یو هم هغه کړولی څېړونکی او غښتلی پلټونکی چې "هېنري والتربیللیو" نومېدی، د افغانانو پر بېلابېلو تاریخي، قومي، سیاسي او کلتوري اړخونو باندې یې د یو زیات شمېر تالیفاتو په وسیله د کره پېژندنې او سوتره پوهنې ښه پوره رڼا واچوله. نوموړي د خپلو څېړنو او پلټنو د جدي

اهمیت په اړه داسې استدلال کاوی، چې د افغانستان د خلکو واقعی پېژندنه او هراړخیزه پوهنه د برتانوي نفوذ له پوره بریالیتوبه سره ډېره مرسته کولای سي. بېلیو په خپل هغه اثر کې چې "د افغانستان توکمنه" نومېږي، یوځای داسې وایي چې: "د یوه قوم رښتیا نې پېژندنه پر هغه قوم د بري نیمه برخه ده". یو بل ځای یې د خپلو مطالعاتو په رڼا کې یوه پېړۍ وړاندې زموږ د نننیو بد مرغیو په باب داسې پېش گوږي کوي: "بنايي د منځنۍ آسیا په دغه گوټ کې د سیاسي پېښو بهیر تر هغه زیات د افغانستان خلکو ته د لوېدیځو ملتونو پام راوگرزوي، لکه څو نه چې د برتانوي هند له انگرېزانو سره د دوی تېرو جگړو، ورته راوگرز او ده".

د "هېنري والتېر بېلیو" هغه بې ساري لیکنه چې "د افغانستان د ایتنوگرافۍ په باب یوه پلټنه" نومېږي، زموږ د هیواد د ټولو تاریخي قومونو د پېژندنې او د توکمونو د پوهنې په باره کې په زړه پوري مواد لري. شپږ کاله پخوا چې د دې پښتو سوي اثر ځینې برخې ښاغلي عارف خزان د "لمه" په مجله کې خپرېدو ته چمتو کولې نو دا اړتیا لیده کېدله چې د عادي لوستونکو د لازياتي پوهېدنې د پاره ځینې تخنیکي کلمات ښه تر اړو ښانه سي. ما د خزان صاحب له غوښتنې سره سم یو شمېر څرگندونې په وړاندې ترتیب وکښلې، چې ښایي، د عمومي معلوماتو له زیاتېدو سره هم مرسته کولای سي. اوس په داسې حال کې چې یو پلوه خپلو کړه ماخذونو څخه ډېر لېږي لوېدلی یم، خو بل پلویا ښاغلي خزان

صاحب ماته ليکلي بلنه را کړې ده، چي په "لېمه" کي د "هېنري والتر بېلبو" د هغي خپرېدونکي څېړني د لازياتي پوهېدنې دپاره چي "د افغانستان د ايتنوگرافي په باب يوه پلټنه" نومېږي، ماته په کار ده، چي د ايتنوگرافي او ايتنولوجۍ پر علمي مفاهيمو باندې يو څه زياتره رڼا واچوم. د دې دپاره چي د وياړلي خزان صاحب او نورو لوستونکو ناز پر مخکې ونه لوېږي، نو ځکه په تش لاس او وېجاړه دماغ دې ته اړېږم، چي يو څو توضيحي ټکي په دې باب وليکم.

د خبري سر بايد د ايتنوس (ETHNOS) له کلمې څخه راوموښلوم. دا يوه لرغونې يوناني کلمه ده، چي چاپه "نژاد"، چاپه "قوم" او چاپه "ذات" سره تعبير کړې ده. خود نن زمانې د يو علمي تعريف له مخي چي د ايتنوس دپاره ټاکل سوی دی، نو ټيک معنا يې په اوسني وخت کي د پښتو ژبي د "توکم" له کلمې سره خوله په خوله برابرېدای سي. ځکه ايتنوس يا توکم په خپله خاصه اصطلاحې معنا د وگړو هغه ثابت غوندي ټولنيز هويت افاده کوي، چي په ټاکلي سيمه کي په تاريخي لحاظ جوړ سوی وي او د ژبي، کلتور، روحياتو او ځاني احساس ټاکلي خصوصيات يې، چي په نسبتي توگه ثبات لري، تر ځانگړي نامه لاندې تثبيت کړي وي.

د ايتنوس د کلمې له پيونده څخه يوزيات شمېر مشتقات منع ته راغلي دي، چي د هغو په جمله کي ايتنوگرافي او ايتنولوجي د هغو دوو علمي څانگو نومونه دي چي د نونسمي پېړۍ د انسان پېژندنې يا اتروپولوجۍ په

څېړنو کي يې ځای نيولی دی. دغه دوی بېلابېلي علمي خانگي، سره له هغه چي د واحدې موضوع يعني توکم، کلتوري حالات او خصوصيات د بېلابېلو دريځونو له مخي څېړي، خود نومونو د استعمال په برخه کي يې په نړيواله سويه د پوهانو ترمنځ يولې مناقشې تيري سوي دي. همدغه منا قشې او مباحثې بيا کله نا کله د دې ستونزي سبب سوي دي چي د دغو د ووخانگو ترمنځ مفهومي حد بندي د ابهام په ګډوډي کي وروړي اوله څېړونکو څخه سمه لاره ورکه کړي. په هغو کلونو کي چي د شرقي او غربي بلاکونو ترمنځ د سړې جگړې تودې ورځي وې، نو داسي اورېده کېده چي شرقي پوهان په خپلو څېړنو کي يوازي د ايتنوگرافي نوم غوره ګڼي، خو غربي پوهان بيا د ايتنولوجۍ پريوانني نامه باندې ټينګار کوي. معنا دا چي په هغه وخت کي علمي پرېکړي هم د غټ سياسي بېلتون ترنا وړي اغېزې لاندې وې او توکميزي څېړني په ختيځ کي د ايتنوگرافي په نامه او په لوېديځ کي د ايتنولوجۍ په نامه يادېدلې.

د دې د پاره چي نور هم دنړۍ په علمي محافلو کي د دغو دوو څانګود نوموني تاريخي سابقه لږ څه په مستنده توګه روښانه سي، نو مناسبه يې ګڼم چي دلته زما د هغو پخوانيو او ناچاپه يا د ابستونوله جملې څخه چي د ملي او ايتنيکي مساييلو د تيورۍ په باب مي لس دوولس کاله پخوا راغونډ کړي وه، ځيني هغه توضيحي برخي دلته را وړاندې کړم چي له دې بحثه سره اړه لري:

ايتنوگرافي او ايتنولوجي:

دغه دواړي کلمې چي تردې اوسه لا د انگرېزي اورو سي ژبو په ټولو دايرة المعارفونو او قاموسونو کي له فرهنگي ارزښته يا استعماله څخه نه دي لوېدلي، د لفظي جوړښت له مخي په "ايتنو پېژندنه" او "ايتنوپوهنه" سره ترجمه کېدای سي. لومړۍ کلمه زياتره د بشري طوايفو د بيان، د توکمونو د تشرېح او د بېلابېلو اقوامو د ښوونې په معنا راوړه سوې ده. خو دويمه کلمه بيا د اقوامو د پوهنې، د انساني توکمونو د پلټنې او د بېلابېلو طوايفو د پېژندنې په مفهوم ثبت سوې ده. د دې دواړو کلمو په معنا کي زياترو غربي قاموسونو د نژادونو د پېژندنې او يا پوهنې عبارتونه هم راوړي دي چي البته د "ايتنو" د مخوندي افاده يې د معمول له مخي په "نژاد" سره کړې ده. په ځينو مواردو کي دې کلماتو د مراد فونومورنگ هم اخيستی دی او هره يوه له هغې بلې سره يوشاني گڼلې سوې ده. لاکن يوبل چېرې بيا يوې کلمې ته پر هغې بلي باندې ترجيح ورکول سوې ده. د "ايتنوگرافر" او "ايتنولوجيست" نومونه هم له دوی څخه راوتلي دي، چي د لفظي خصوصيت له مخي لومړۍ په "توکم پېژندونکي" او دويم په "توکم پوهېدونکي" سره ترجمه کېدای سي.

د بریتانیکا دايرة المعارف د "ايتنولوجۍ او ايتنوگرافي" تر عنوان لاندې داسي ليکي: "په وار دواړه کي په دغو نومو هغه علوم يادېده چي د بشري نژادونو د تاريخ او خپرېدنې چاري يې څېړلي. خو په اوسنيو زمانو کي، چېرې چي

وگهري په انگرېزي ژبه خبري کوي، هلته دا نومونه عموماً يوازي پر کلتوري څېړنو باندې اېښودل کېږي. ايتنوگرافي د هغو توصيفي څېړنو نوم دی، چي د يوې ټا کلي سيمي پر ټاکلو قبيلوي قومونو باندې دغېږي، خو ايتنولوجي بيا په زيا ته اندازه پر تيوريکي اړخو باندې بيان کوي. په انگلېنډ کي دغه توپير نور هم تر دې اندازې پوري انکشاف کړی دی، چي ايتنولوجي يوازي د کلتوري انکشاف د تاريخي مسايلو په پلټنه پوري محدود وي، لا کڼد ټولني او کلتور د مقاييسوي او عمومي څېړنو د پاره د "ټولنيزي انسان پېژندنې" نوم په کار اچوي. د متحده ولاياتو انسان پېژندونکي بيا غوره گڼي، چي د داسي ټولو چارو د پاره د ايتنولوجۍ کلمه د يو عام نامه په توگه تر استعمال لاندې راسي.

ايتنولوجي او ايتنوگرافي د انسان پېژندنې (انټروپولوجۍ) د څانگو په توگه له اړکيالوجۍ، ژبپوهنې او بدني انسان پېژندنې، جغرافيه او همدارنگه تاريخ سره نيزدې اړيکي لري.

د مراجعې نمبر (۱)

د دې د پاره چي د دغو دواړو کلماتو د رواجېد او استعمالېدو په توپير نور هم ښه تراو پوهېږو، نو بايد هغه سابقه يې هم تر نظر تېره کړو، چي د نړۍ په علمي حلقو کي يې تېره کړې ده. د اجتماعي علومو په يو تشرېحي قاموس کي

چي د "يونسکو" په سپارښت په ۱۹۶۵م کال کي راوتلی دی
پر دغو کلمو توداسي خبري سوي دي:
"ايتنولوجي (او همدارنگه ايتنوگرافي):

الف. ۱. د ايتنوگرافي کلمه په اوسني وخت کي نسبتاً
په ثابت ډول د انټروپولوجۍ په ليکنو کي د دې دپاره
استعمالېږي چي "د بشري ټولنو په باره کي توصيفي څېړني"
افاده کړي. دغه ټولني چي په ايتنوگرافي کي تر بحث لاندې
نيولي کېږي، که څه هم حتمي نه ده، خو معمولاً هغه په نامه
داسي لومړنۍ ټولني دي، چي د سياسي او اقتصادي انکشاف
له پلوه نسبتاً د ساده مرحلې په سطحه کي وې. خو توصيفي
څېړني چي لاهم ارومرو ځيني تعميمات لري او بله دا چي له
تېري نيمې پېړۍ را په هېسته د ټولنيزي انټروپولوجۍ په
مسايلو کي له تيوري کي چوکاټه څخه د استفادې تعامل
خورازيات انکشاف کړی دی، نو ځکه د نن ورځي د
ايتنوگرافي ليکنې، چي زياتره د اجتماعي
انټروپولوجيستيانو له خوا څخه کېږي، ارومرو ترډېره حده
تيوري کي خصوصيات لري. دا خبره چي اوسني اجتماعي
انټروپولوجيستيان په عام ډول د خپلو ځانو په باره کي
ايتنوگرافان دي، نو يې د ايتنوگرافي او اجتماعي
انټروپولوجۍ ترمنځ پولي يود بله سره پرله گډي کړي دي.*

الف. ۲. د ايتنولوجۍ کلمه د معنا له پلوه پر دغه شان
ثابت حالت باندې نه ده پاته سوې او رشتيا هم د پلټني هغه
پراخه ساحه چي وار د واره تر دغه نامه لاندې وټاکل سوه، اوس

د دروگونو بېلا بېلو خانگو ترمنځ وېشلې سوې ده، چي د اجتماعي، کلتوري او بدني انتروپولوجۍ په درو جلا جلا نومونو يا دېرې. دغه کلمه لکه څنگه چي بڼا پېده، هغونه ډېره گټوره ونه خته، او تريوې اندازې پوري يې له دې جهته په ارزښت کي کمۍ راغی، چي ايتنولوجۍ داسي ادعا درلوده. چي د مسايلو د توضيح دپاره کار ورکوي، خو په تېره پېرۍ کي د توضيح طرزونه پر بل حال واوښته او ډولونه يې خورا ډېر زيات سوه.

ب. ۱. دا کلمات د نونسمي پېرۍ په منځنيو کلونو کي د لومړي ځل دپاره د عمومي انتروپولوجۍ په ساحه کي تر استعمال لاندي راغله. په سر کي داسي ښکارېدله، لکه ايتنولوجي چي يو ډول تاريخ وي. د ايتنوگرافي د توصيفي څېړنو په مقابل کي "د قومونو تاريخ د ايتنولوجۍ په نامه يا دېدی.

"**خود پېرۍ په پای کي بيا د دې دوو موضوعاتو تر منځ چنداني فرق او تفاوت نه کېدی. ځکه نو اې. بي. ټايلر په ۱۸۹۱-م کال کي چي کله د ايتنوگرافي دنده ټاکي، نو وايي چي "ايتنوگرافي هغه علل پلټي، چي د کلتور پديدې يې منځ ته راوړي دي او هغه قوانين څېري، چي همدا پديدې يې تابع دي." يو څو پاني وروسته بيا دا خبره تشرېح کوي چي د کلتورانکشاف "د ايتنولوجيکي څېړني يوه څانگه بلله کېږي.

"***خو يو شمېر پوها نوبيا زيار ايستلی دی، چي د دې کلماتو تر منځ پخوانی بېلوالی وساتي. په دې ترتيب نو اې. ايچ. کيني د ايتنوگرافي د تعريف په برخه کي وايي چي " که ټيک خبره وسي، نو تر ساينس د ادبياتو نوم ورته مناسب دی. ځکه دا يو سوچه توصيفي بيان دی، چي د خلکو له مشخصاتو، تعاملاتو، ټولنيزو او سياسي حالاتو سره اړه لري، پرته له دې چي د دوی تر منځ د ممکنو فزيکي مناسباتو يا خپلويو مسايل په نظر کي نيول سي. د دې څانگي موضوعات د خلکو بېلابېل گروپونه دي، چي يوله بل څخه گونډي يا جلا په پام کي نيول کېږي. داله ايتنولوجي څخه فرق لري، ځکه هغه که څه هم کټ مټ په سر سره دغه بشري گروپونه مطالعه کوي، خو دوی ټوله د يوې يا زياتو لرغونو کورنيو د غړو په توگه يو د بل سره د اشتراک په وجه او ملاحظه تر کتنې لاندې نيسي.

****ج. ۱. انټرپولوجي د دې پرځای چي د تکامل يا د انشعاب له نظريې سره سم د اصلي موريني يا مېدې سره علاقه ونيسي، اوس يې دې لوري ته توجه راگرزولې ده، چي موجودي ټولني د بشپړو سيستمونو په توگه د ندي يا وظيفې له مخي داسي تحليلوي، چي د سيستمونه له فزيکي اورگانيزمونو سره د قياس په وسيله هسي پر تله کړي، چي زيا تره اغراق هم په گډ وي.

په دې ترتيب نو د اجتماعي انټرپولوجۍ دې ته مخه سوه، چي نوي ټاکلي هدفونه او ميتودونه يې له

پخوانۍ ايتنولوجيکي انټروپولوجۍ څخه فرق وکړي اوسو ځکه د ايتنولوجۍ کلمه د ځينو پوهانو له خوا څخه يوازې په دې پورې محدوده سوه، چي "سوچه تاريخي يا خوما قبل التاريخي غوندي پلټني" کښېباسي. په دې ډول نو "راد کليف براون" په ۱۹۳۶م کال کي ايتنولوجي د قومونو د تاريخ په څېر تعريف کړه، چي دهغې په دا پره کي "د نژادونو تاريخ، د ژبو تاريخ او د کلتورونو تاريخ، که د ژونديو ولسونو له مطالعې څخه لاس ته راځي او که د اړکيالوجۍ له بقاياوو څخه، ټوله راشاملېږي.

"*****ج. ۲. په امريکا کي ايتنولوجي که څه هم د اجتماعي انټروپولوجۍ سره مقابله کيږي، خو افادې ته يې معمولاً پراخه ساحه ټاکلې سوې ده. هلته اجتماعي انټروپولوجي ويل کېږي چي د اجتماعي کلتور پر ځای اصلاً له اجتماعي جوړښته سره سروکار لري. (د مثال د پاره دا اثر وگورئ.

*****)" اې. آي. کرويبر "ايتنولوجي داسي تعريفوي چي "د گروپونو په توگه د ولسونو، د دوی د کلتورونو او د دوی د ژوندانه د تاريخونو ساينس دی، پرته له دې څخه چي د پرمختگ درجه يې په نظر کي ونيول سي "خو" بېدني "بيا ايتنولوجي فقط له کلتوري انټروپولوجۍ سره يو شاني بولي.

*****ج. ۳. د اروپا په قاره کي ايتنولوجي همدارنگه په يو جامع مفهوم سره استعمالېږي. په فرا نسه او المان کي زياتره داسي کلي افاده لري چي (بې له

فزیکي خصوصیا توڅخه) نورنو ټوله دهغو ولسونو اجتماعي او کلتوري مطالعات کښېباسي، چي په نامه ابتدايي یاد لیک تر مرحلې وړاندي قومونه بلل کېږي.

"د مراجهي نمبر (۲) د دې دواړو کلما تو تر تاریخي سابقې چي را تېرسو او د مناقشویا مباحثوله ابهامه څخه یې ځان راوباسو، نووینو چي د پیاوړو ژبو په هر قاموس او هر دایرة المعارف کي بیا هم د ایتنوگرافی او ایتنولوجی دواړه نومونه په مخه راځي او د هریوه په پېژندنه او ښوونه کي د تعریف او توضیح دپاره بېلابېل عبارتونه په کار اچول کیږي. ځکه د پوهني دغه دوې څانگي، سره له هغه چي پریوه موضوع باندې پغېږي، خوله دې یووالي سره بیا هم بېلوالی لري او د نومونو توپیر یې دلته، هلته په څېړنو او پلټنو کي پالل کېږي. د مثال په ډول همد اگری زما په وړاندي د بي بي سي انگلش ډکشنري، چي په ۱۹۹۳-م کال کي چاپ سوې ده، دغه نومونه یې دواړه څنګ پر څنګ په بېلابېله توګه له خپلو تعریفاو سره داسي راوړي دي:

ایتنوگرافي د انسان پېژندنې هغه څانګه ده، چي په دې کي بېلابېل کلتورونه تر څېړني لاندې نیول کېږي او بیانېږي.

ایتنولوجي د انسان پېژندنې هغه څانګه ده، چي په دې کي د خلګو د بېلابېلو نژادونو د جوړښت او کلتور خبره تر څېړني او مقایسې لاندې نیوله کېږي. په دې نیت چي د پښتو ژبي په توکمیزو لیکنو یا ایتنیکي څېړنو کي د مفهومي ګډوډۍ مخه نیولې سوې وي، نو قریب څه د پاسه لس

کاله وړاندي مي په کابل کي د اقوامو او قبايلو د وزارت مجلې ته يوه لنډۍ مقاله وکښله او په هغې کي مي د لومړي ځل د پاره يوه داسي نوې خبره را وړاندي کړه، چي بايد "پښتون - پېژندنه" او "پښتون پوهنه" د څېړني د بېلابېلو څانگو په بڼه تثبيت سي. په دې ليکنه کي زما علمي مطلب دا وو، چي موږ بايد په پښتو څېړنو کي هم ايتنوگرافي او هم ايتنولوجي دواړه سم سره وپېژنو او بېلابېل مفاهيم يې پر خپل ځای باندې استعمال کړو. بيا نونه يم خبر چي هغه ليکنه څه سوه، خو غالب گمان مي دادی، چي ښايي د اسلامي ناستا رپه تنظيمي باډاسکو کي به دا مجال نه وي ورته برابر سوی، چي د چاپ مخ وويني.

په هر حال که موږ "ايتنوس" په توکم سره ترجمه کړو، نو ايتنوگرافي کېدلای سي، په "توکم پېژندنه" او ايتنولوجي کېدلای سي په "توکم پوهنه" پښتو ژبي ته واړوو. توکم پېژندنه يو توصيفي بيان گڼل کېدای سي، چي د توکم د کلتوري حالاتو او خصوصياتو څرنگوالی ښيي، خو توکم پوهنه بيا يو تحليلي بيان بلل کېدای سي، چي د توکم د کلتوري حالاتو او خصوصياتو عوامل او سببونه ښيي. په دې حساب نو توکم پېژندنه د "څرنگه how" پوښتني ته او توکم پوهنه د "ولي why" پوښتني ته په خپلو څېړنو او پلټنو کي جوابونه وايي. د ټاکلي مثال په توگه که پوښتنه داسي را وړاندي سي، چي پښتون ولس څونه قبيلې، ټپې، خپلونه، پلريني او پښې يا ښاخونه چيري او څرنگه لري، نو سم

تيک جواب يې د "پښتني توکم پېژندنې" په توصيفي يا حکايتي بيان سره ويل کېدای سي. خو که بيا پوښتنه په داسي بڼه وسي، چي ولي دونه قبيلې، تپې، خېلونه، پلريني او څانگي دلته، هلته په يوه يا بله بڼه منع ته راغلي دي، نو جواب يې د "پښتني توکم پوهنې" په تحليلي بيان سره ويل کېدای سي. په "توکم پېژندنه" کي هر څوک له خواصو څخه نيولې تر عوامو پوري ټوله خپله ونډه اخيستلای سي. خو "توکم پوهنه" بيا يو مسلکي کار دی، چي يوازي هغه کسان سم په پوهېږي، چي د توکميزو جريانا تو د پيداېښت، پرورښت او پايښت په طبيعي او تاريخي قانونمندیو باندې يې پوره سدر سپړي.

د دغو څرگندونو په رڼا کي د "هېنري والتېرېليو" توکميزه پلټنه تر هغه ځايه چي د بېلابېلو اقوامو نومونه يې ثبت کړي دي، د افغانستان د وگړو توکم پېژندنه گڼله کيږي. خو دا چي همدا نومونه يې بيا د اروپايي، پرشايي او هندي اقوامو له نومونو سره تړلي دي زموږ د گډو او گڼو ولسونو په باب يوه توکم پوهنه بلله کېدای سي. په دې حساب نوده څېړنه "د افغانستان د توکم پېژندنې او توکم پوهنې يوه پلټنه" گڼله کيږي.

کانديد اکاډيمسين محمد انور نوميالی د ټينگهوی کمپ، د ستوهولم ښار گوټي، ډنمارک، ۲۰۰۰، ۰۷، ۰۶.

Reference Number (۱)

Encyclopaedia Britanica , U.S.A. ۱۹۷۰, p. ۷۹۲

Reference Number (۲)

Group of Authors, A Dictionary of the Social Sciences, U.S.A. ۱۹۶۵, pp. ۲۴۵-۲۴۶

* Refer to: E.E. Evans-Pritchard, Social Anthropology, London: Cohen & West, ۱۹۵۱, ch. IV

** Refer to: J.C. Prichard, The Natural History of Man, London: Bailliere, ۱۸۴۳, p. ۱۳۲

*** Refer to: Primitive Culture, London: Murray, ۱۸۷۱, Vol. ۱, pp. ۱۹, ۲۳.

**** Refer to: Ethnology, Cambridge: Cambridge University Press, ۱۸۹۶, pp. ۲, ۳.

***** Refer to: Radcliffe-Brown, The Development of Social Anthropology, Chicago (— Mimeograph) , p. ۳۰.

***** See: D. Bidney, Theoretical Anthropology, New York: Columbia University Press, ۱۹۵۳, p. ۱۰۱

***** Refer to: Anthropology, New York: Harcourt, Brace, ۱۹۴۸, p. ۵

له يوناني ژبې سره د پښتو خپلوي

د بي بي سي له راډ يو څخه هغه ادبي يا فرهنگي غونډي پروگرام، چي هلته د پښتو ويندويانو د خپل ذوق له مخې پېلوزي يا پېلوخي په نامه بللی دی، کله نا کله داسي مطالب هم خپروي، چي د خبرتيا د پاره په اوږدلو اړزي. دروان کال (۲۰۰۶) د ميي د مياشتي په ۲۷ نېټه دغه پروگرام د ښا غلي داؤد جنبش په ويندويي له دې څرگندوني سره راپيل

سو، چي د بناغلي امان الله غلزي د څېړني يا پلټني پر بنياد يې د پښتو او يوناني ژبي ترمنځ د لرغوني خپلوی داسي يادونه وکړه، چي د پښتو ژبي ياد پښتنو د کام هغي پخوانۍ زمانې ته يې فکر غغلاوه، چي د مسلمانۍ تر راتلو دمخه يې د پښتونخوا له پراخي ورشو سره اړه درلوده. بناغلي جنبش د خپلو معلوما توله مخي اوړېدونکو ته داسي وښووله چي دا هغه لومړۍ نوی څرک دی، چي د پښتو او يوناني ژبي د اشتراک په اړه د بناغلي غلزي په څېړنه کي را سرېره سوي دي.

ما که څه هم تردې آنه د غلزي صاحب کومه پلټنه يا څېړنه په دې باب چيري نه ده ليدلې او نه هم په دې پوهېږم، چي آيا د دغي موضوع د ثبوت د پاره به يې د ژبپوهني يا کلتوري توکم - پوهني له پلوه خپل تاريخي دستاويزونه راغونډ کړي وي او که به يې د ځينو صوتي او لفظي شبا هتونو په رڼا کي همدې لرغونيز اشتراک ته خپل علمي پام اړولی وي. خو په هر حال دده کار او زيار ته په درنه سترگه گورم او په دې ترڅ کي غواړم زما يو شمېر نیمگړي معلومات له هغو علاقمندانو سره شريک کړم، چي په دغه نوې پلټنه کي د تاريخي بهير له رښتينو حقايقو سره زيا ته مينه لري.

د نن ورځي په روانو شرايطو کي زيا تره داسي ليکني ما ته په مخه راځي، چي د پښتنو د ايتنيکي هويت يا کلتوري ماهيت پر مباديو باندې د يوې يا بلې سويې بېلا بېل ليکوالان په يوه يا بل منظور خپلي راسته او چپه قلم فرسايي کوي. خود دوی ليکني د غايې او نتيجې په حساب اکثره د

سیاسي لانجواو جنجالو تر فشار لاندې یوې اوبلي خواته په انحراف کې وېږي. د دې دپاره چې د پښتو او یوناني ژبې تر منځ د اشتراک نا آشنا پدیده د نورو تاریخي مسایلو په څېر د روانو سیاسي انحرافاتو ښکارښي، نو باید علمي وگړو ته دا خبره څرگنده سي، چې د دغه لرغوني اشتراک یادونه د لومړي ځل دپاره ماد هغه انگرېز مستشرق په اثر کې لوستې ده چې "هېنري والتربېلیو" نومېږي. نوموړی مستشرق یا ختیځ پوه په خپله هغه رساله کې چې "د افغانستان د ایتنوگرافي په باب یوه پلټنه نومېږي" اولومړی ځل په ۱۸۹۱-م کال کې وړاندې وړاوه خپره شوې ده، پوره یو سل او پنځلس کلونه پخوا په بشپړ صراحت سره داسي کاري:

پښتو ترجمه

"د دې پلټنې په بهیر کې مې د نورو پېژندنو ترڅنګ ځینې اوسنۍ قبیلې چې همدا گډې په افغانستان کې اوسي، د هغو یونانیانو د اولادې د څرگندوونکو په څېر پېژندلي دي، چې په لرغونې زمانه کې یې پردې ملک باندې حکومت کاوې. خو دا وخت مې نه دی موندلی چې پردغه موضوع په دونه زیات تفصیل وږغېږم، لکه څو نه چې په ارزي. البته زه باید دلته دا ووايم، چې د دغو یوناني الاصله قبیلو په باب په دې پلټنه کې درج شوي کشفیات داسي نه دي، چې د همدغه بې تفصیله بیان په دلیل نوبې له درنګه تردید سي. ځکه په دې باب که چیرې زما د پېژندنو د صحت په اثبات کې دلیل په توګه کوم شي ته ضرورت سي، نو دا خبره تربل هر شي یو

قاطع شاهد گڼل کېدای سي چي د هغي ژبي لغات چي همدانن ورځ افغاني وگړي د خپلي بومي لهجې په څېر خبري په کوي، تر نيمي اندازې لږ يا ډېر بلکي لا ډېر تر لږ - هغه يوناني کلمات دي، چي يا يې لومړنی شکل نه دی بدل سوی او يا که بدل سوی هم وي نو بدلون يې دونه جزیي دی، چي اصلي يې په آسانی سره پېژندل کېدای سي"

English original text

"In the course of the inquiry, I have, amongst other identifications, identified certain tribes now inhabiting Afghanistan as the representatives of the posterity of the Greeks who anciently ruled in the country. But I have not had time to enter into this subject as largely as it deserves; though I may here state that the discoveries recorded in this Inquiry regarding these tribes of Greek descent are not for that reason to be rejected off-hand. Because, if anything is required by way of proof to substantiate the accuracy of my identifications in this connection, no evidence could be more conclusive than the fact, that the vocabulary of language they at this day speak as their vernacular dialect is to the extent of one half, more or less - more rather than less - either unaltered Greek or Greek changed so little from the original as to be easily recognizable"

Refer to: An Inquiry into the Ethnography of
Afghanistan

by H. W. Bellew ۱۸۹۱

له دې بيان سره جوخت دا يادونه هم بې ځايه نه راته
اېسي، چي نوموړی اثر مي څه د پاسه دوولس کاله وړاندي له
انگرېزي څخه پښتو ته راوړلی دی. زما د ترجمې ځيني لږ
برخي د "ليمه" مجلې د ۹۹۹۱-م کال د ۱۲ گڼې د ۲۰۰۰-م
کال د ۱۳۱۴ او ۱۵ گڼې په پاڼو کي تيت او پرک خپرې سوي
دي. خوزما په لاس يوه ليکلې کاپي مي د تېري پېړۍ په
وروستيو کلونو کي ښاغلي معصوم هوتک ته هم ورلېږلې وه.
زما اصلي کاپي اوس دا گړۍ د ښاغلي ډاکټر شېر حسن په
کاغذو کي له څيرېدو او ورکېدو څخه خوندي سوې ده.

د بيليو په څېړنو کي خورا جالب ټکي ليده کېږي. هغه
نه يوازې د پښتنو او يونانيانو تر منځ د ژبنۍ خپلوۍ بيانونه
کوي، بلکې د خېلونو او قبيلو زياتره پښتني نومونه هم دا
رنگه د يوناني قبيلو او راچپوتي خېلونو له نومونو سره
پيوندوي. د تاريخي فاکتو له مخي داسي زيات شواهد
لاس ته را تلای سي، چي زموږ د گڼو ولسونو پر لرغونې سابقه
باندي پوره رڼا اچوي. ځکه زموږ د خلگو په باب د هېرودوت
مستندي يادوني، آريانا ته د سکندر راتگ، په سيمه کي د
يوناني هنر غورځېدنه، د يوناني ليک کتيبې، بوديزم ته د
يونانيانو رجوع او داسي نور گڼ موارد ټوله هغه عيني منابع
دي، چي تر مسلماني دمخه زموږ د مشترک تاريخ پر هنري او
کلتوري خصوصياتو باندي څرگند د لالتونه لري.

د ملي خپلواکۍ ورځ

په مسکو کې گڼ شمېر افغاني پردېسان چې د هر قوم، هرې قبيلې، هرې عقيدې، هر مذهب او هرې سياسي ايډيالوژۍ پرمين استازي او قدرمن اشخاص يې په منع کې موجود دي، نن ورځ د دې واحد او سپيڅلي مقصد په نيت دلته راټول سوي دي، چې د خپلې گډې مورنۍ خاورې او آبايي هېواد افغانستان د هغو وياړلو ورځو اتيايمه سالگره يانه هېریدونکې خاطره ونمانځي، چې زموږ خلگود لويې برتانيې له دولتي تابعيته څخه سياسي آزادي واخيسته او د ملي خپلواکۍ سرلورې يې په برخه سوه.

د بل له حاکميت څخه کرکه او نفرت، په ملي سرکښي کې بې ساري شدت او د حریت د ساتلو د پاره د قربانۍ شهادت زموږ د هېواد د ټولو ولسونو په خټه کې اخښلی يو تاريخي خصلت دی. زموږ پر وطن که متجاوز قدرتونه راځي يا اهریمني طاقتونه، که سترې زلزلې پر راځي او که غټ طوفانونه، که خونړي انقلابونه پر راځي او که درانه انفلاقونه، که الحادي چپاوونه پر راځي او که اسلامي تاړاکونه خو په داسي ټولو حالاتو کې زموږ د ولس دا جاوداني ترانه څوک نسي خاموشه کولای چې:

بندگی گر شرط باشد زندگی در کار نیست

زموږ د مشترکو وياړونو ورځې په دې ارزي چي ويې
نمانځو او جشنونه يې ونيسو. دا کار د ملي روزني يو مهم اصل
گڼل کېږي. دغسې لويې ورځې، دهغو شانداره نمانځني او
دغه راز ټولني چي دهيوادني احساس په ايجاب د هر قوم، د
هرې طبقې او دهرې مفکورې وطنداران په يوه تالار کي سره
راټولوي، په خپله بالذات يوه ارزښتناکه اجتماعي او سياسي
پديده ده، چي د ملي يووالي بشپړه څرگندونه کوي.
د خپلواکۍ ورځ چي په انگريزي ژبه کي ډېره وختي تسجيل
سوې او تعريف سوې ده Independence Day په نامه يې
بولي. دا د يوه هېواد هغه ورځ بلله کېږي، چي ولس يې په
همدې ورځ د يوه بل بيگانه هېواد له دولتي حاکميت څخه
خلاص سوې او دځان حکومتی واگي يې په خپل لاس کي
اخيستي وي.

دغه شان حکومتی استقلال، يا دولتي خپلواکي او يا
ملي آزادي د ولسونو په ژوند کي يوه تشه احساساتي يا
مجرده جذباتي خبره نه ده، لکه ځيني شاعران چي يې فکر
کوي، بلکې له سياسي اهميت ډکه يوه اجتماعي - اقتصادي
پديده ده، چي بايد د وطن هر وگړی يې په ښېگڼه
باندي وپوهيږي او په ساتنه يا پالنه کي يې د قرباني او
فداکارۍ تر حده پوري سراو مال ونه سپموي. همدا دليل دی
چي د خپلواکۍ د جشن په مناسبت، تر تفريحي ساتېريو علاوه
، هر هېواد تروسه، وسه زيار باسي، چي د خپل مادي او
معنوي انکشاف پر لټ پسې لاس ته راوړني هر چاته وړاندي

کړي او دا حقيقت په ښکاره ثبوت ته ورسوي چي دخپلواکۍ په دوران کي يې رښتيا هم د ژوند مادي او معنوي شتمنۍ تر پخواني دوران زياتي سوي دي .

دا خبره له شکه وتلې ده چي د افغان ولس سياسي او دولتي استقلال د روانې پيړۍ په دوهمه لسيزه کي هغه وخت له مقتدرې برتانيې څخه تر لاسه سو، چي د نړۍ ډير نور اسيايي او افريقايي هېوادونه لا د استعماري واکمنيو تر لاس لاندې وو او دومره واک يې نه و موندلی چي د ځان حکومتې واگي په خپل اختيار کي واخلي. زموږ د خپلواکۍ ستره کارنامه چي په خپل وخت کي زموږ د ټوله ولس د سرلوړۍ يوه شانداره نړيواله پېښه وه، هر چيري يې د ملي آزادۍ څپانده بهيرونه د مورال او روحيې له بابته خورا ډير پياوړي کړه. د دې خبري د ژوندي شهادت د پاره لږ تر لږه په برتانوي هند کي زموږ د خپلواکۍ د غښتلو اغېزو پرتمين تاريخ ته مراجعه کولای سئ.

خود خپلواکۍ د گټلو د پاره زموږ د خلگو ستره مبارزه له نړيوال اهميته سره يوه د پام وړ سياسي نقيصه درلوده او هغه دا چي د ملي روحيې يا وطني جذبې پر ځای د غزا او جهاد په مذهبي روحيه تبليغ کېدله. زموږ عام ولس د استقلال کال د غزا د کال په نامه ياد او و او امير امان الله خان يې د غازي په لقب نازاوه. په دې حساب يې زموږ ميهني عاطفه تر مذهبي عاطفې قربانوله، زموږ خپل وياړ يې له موږ څخه بېگانه کاوه او په هغه روحيه پوري يې ټاړه، چي موږ ته د غزا له عربي کلتوره څخه راغلې وه، په داسي حال کي چي هم هغه وخت او هم

اوس لازیات عربی هېوادونه د غزا او جهاد له اوږدې سابقې سره د عربی هېوادو تر سیاسي او نظامي حمایې لاندې د لېریا ډېر تابعیت په شرایطو کې ژوند کوي.

دایوه حسابي خبره ده، چې سیاسي خپلواکي په اصل کې د اجتماعي او اقتصادي خپلواکۍ یوه اساسي وسیله ده. خوله بده مرغه زموږ پر ولس ډیره گرانه خپلواکي له ټوله سیاسي او ملي قدسیت سره زموږ په اجتماعي او اقتصادي ساحو کې د کورنیو یا د باندنیو او یا دواړو عواملو له پلوه خپل تاریخي ثمر ته ونه رسیده.

زموږ که خوښه وي او که مونه وي خوښه، نن یا سبا زموږ د نوي زمانې نسل چې د نړۍ په بیلابیلو هېوادو کې تیت دی او هلته د انساني ژوند ډېرې ترقي د سر په سترگو ویني، نو هرومرو زموږ د مقدساتو په اړه د منفعت پوښتنه راپورته کوي او په دې جمله کې له زاړه نسله څخه دا سوال هم پوښتي، چې زموږ سیاسي خپلواکۍ موږ ته کومه اجتماعي او کومه اقتصادي گټه رارسولې ده؟ زه نه پوهېږم چې زموږ پوهان، زموږ رهبران، زموږ مشران او زموږ د سیاست مداریان به دوی ته څه ځواب ورکوي؟ ځکه همدا اوس که موږ د اتیا کلنې خپلواکۍ تاریخ ته یوه لنډه کتنه وکړو او زموږ اوسنی هېواد په ختیځ او لوېدیځ کې د هغو وطنو سره مقایسه کړو، چې تر موږ یې ډیره ناوخته سیاسي خپلواکي اخیستې ده، نو په دې حقیقت مو پوره سدر سپړي، چې هر څوک د ژوند په ټولو ساحو کې تر موږ ډېر دمخه دي او هم د سیاسي شعور په ډگر

کې خورا تکړه او فعال گوندونه، غښتلي حزبونه، بارسوڅه سازمانونه او پياوړي اورگانونه لري چې خپل مملکتونه د اجتماعي سوکالۍ او اقتصادي پريمانۍ په استقامت کې وړاندې بيايي. موږ بېچاره گانو چې هر کله د غلامۍ يا بندگۍ له يوې کرۍ څخه د غاړې د خلاصيدو کوښښ کړي دي، پر ځای يې نورې درنې او ځيرې کړې زموږ په غاړه کې لوېدلې دي.

اتيا کاله پخوا موږ لا د خپلي گټلي خپلواکۍ مبارکي نه وه اخيستي چې بيا سمدستي هغه کورنۍ جگړه زموږ پر خلکو تحميل سوه چې د خپلواکۍ د انکشاف ثمره يې د هغه اوږده اختناق په نتيجه کې را بدله کړه، چې څه د پاسه پنځوس کاله يې د مستعمرو تر سويې لاهم ډير شاته وغورځولو. د دغه اختناقي دوران له تندي څخه هغه کرغيړنه ټپله کورتنسي پاکيدلای چې ارواښاد پښواک په يوه حکيمانه جمله کې داسي تصوير کړې ده:

زموږ يو عجب هېواد دی، چې په خپله آزاد دی، خو خلک يې بنديان دي! په وروستيو حوادثو کې هم موږ له يوې غلامۍ څخه سرغړاوه، خو په نتيجه کې يې د غلامانو د غلامۍ پنځه، شپږ طوقونه زموږ غاړې ته را اچولي دي. په همدې بده ورځ کې دي لاييا هم زموږ پر عام ولس باندي شاباسی وي، چې د خپلواکۍ د برم په اتيايمه کاليزه کې لا زموږ د آزادي خاوري دا مسته ترانه له خولې نه اچوي، چې:

بندگی گر شرط باشد زنده گی در کار نیست

دم در حاله زموږ د ټولو آزاد منشه خلگو په وړاندي که په هېواد کې دننه دي او که دباندې یو مهم سیاسي - ملي ضرورت همدا دی، چې د خپلواکۍ د ساتلو او پاللو په وطني روحیه کې سره راټول سي او د نړیوالې معیاري ډیموکراسۍ د پخوا اصولو پر بناد یوه نوي انساني افغانستان د جوړېدو په ستره کارنامه کې ګډه او صادقانه برخه واخلي. یوازې له دغې لارې څخه کېدای سي، چې د خپلې اتیا کلنې سیاسي خپلواکۍ په برکت زموږ د ټولني هغه قهقريايي بهیر پوره جبيړه سي چې د یو شمېر کورنیو او دباندنیو کشمکشو او جنجالو په نتیجه کې زموږ پر سیاسي، اجتماعي، اقتصادي او کلتوري مؤسساتو تحمیل سوي دي.

به پېش در راه استقلال وطنی و دیموکراسی واقعی!

د ۱۹۹۹ کال د اګست ۱۹ نیټه

www.sikaraam.com